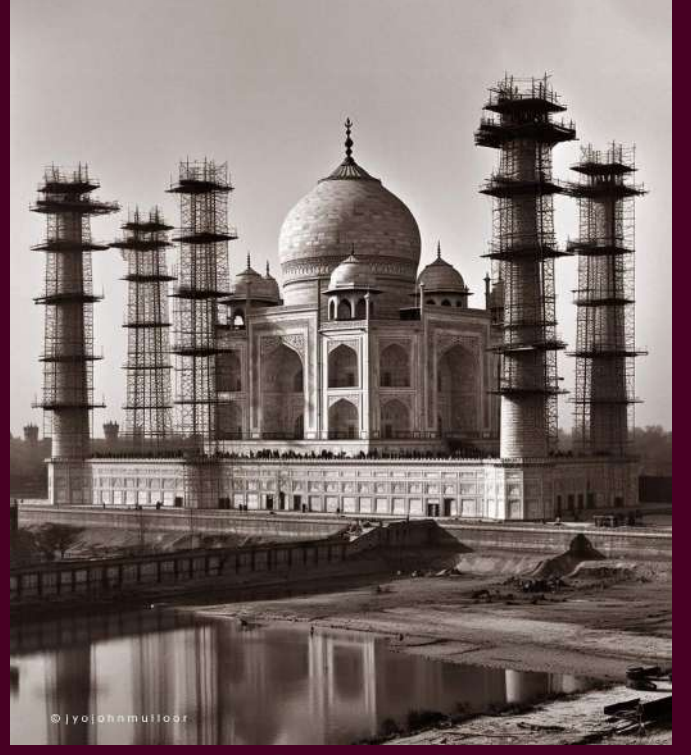
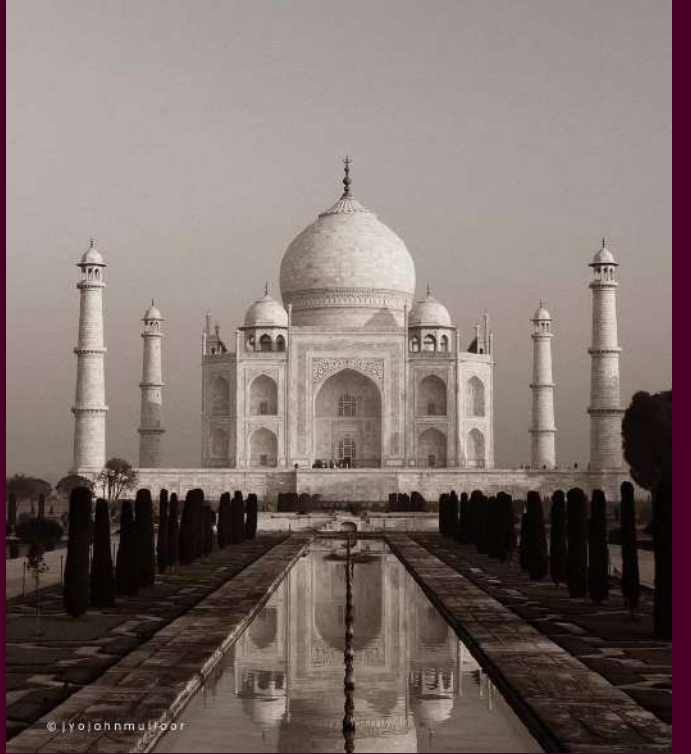

உலகத்தமிழ்

இதழ் களசூ (176)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்

அருள்வெஃகி என தொடங்கும் அருங்குறள் எண் நூற்று எழுபத்து ஆறு.
பொருள் பொதிந்த பெருங்கட்டுரைகளை ஏந்தி வரும் உலகத்தமிழிதழ் நூற்று எழுபத்து ஆறு

உள்ளடக்கம்

- 4 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 5 நூலேணி
- 6 தமிழெழுச்சி
- 7 ஆசிரியம்—புக்கர் விருதுப் பட்டியலில் தமிழ் நாவல்!
- 8 அவ்வப்போது
- 9 மாண்புமிகு அமைச்சர் சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய உரை!
- 10 தேன்துளி
- 11 சேரமன்னர் வரலாறு
- 12 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வம்!
- 13 தனித்தமிழ் மாட்சி
- 14 South Indian Celebrities
- 15 அகநானூறு ஆங்கிலம்!
- 16 இரண்டு குழந்தைகள்!
- 17 பதிகங்களைப் படியுங்கள்!

உள்ளடக்கம்

- 18 செந்நூல்!
- 19 வள்ளுவம்!
- 20 தமிழன்னை நான்மணிமாலை
- 21 புறநானூறு புகழும் விளக்கம்!
- 22 வாழ்க திரு. வாசுதேவ பிள்ளையின் அறம்!
- 23 Bharathan In Kamba Ramayanam
- 24 பூ மழை
- 26 மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி'
- 27 ஒரு சர்வாதிகாரியின் மறுபக்கம்
- 28 எல்லாம் தமிழ்!
- 29 மறத்தமிழறிஞர் மங்கலங்கிழார் வாழ்வும் தொண்டும்-2
- 30 அறிவரசன் துணையகராதி!
- 31 புகழ் வணக்கம்!
- 32 இருமொழித் தோரணம்!

இயல் - 7

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம்,
சென்னை

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் (Central Institute of Classical Tamil) தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காக மத்தியக் கல்வி அமைச்சகத்தின் மொழிப் பிரிவின் கீழ்ச் செயல்பட்டுவரும் ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனம் 2004ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 12ஆம் நாள் தமிழ் மொழியைச் செம்மொழியாக மத்திய அரசு அறிவித்தப்பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும்.

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்திற்காக, சென்னை பெரும்பாக்கத்தில் தமிழக அரசால் வழங்கப்பட்ட (16.58 ஏக்கர்) இடத்தில் புதிய கட்டடம் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு 24,65,47,000/- ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து பணிகள் அனைத்தும் முடிவடைந்து 2022 ஜனவரி 12ஆம் நாள் மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் திரு. நரேந்திர மோடி அவர்களால் புதிய கட்டடம் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்நிறுவனத்தின் தலைவர் ஆவார். ஆட்சிக்குழு நிதிக்குழு மற்றும் கல்விக்குழுவால் நிறுவனத்தின் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் கி.பி. 600-க்கு முந்தைய காலத்தைச் செவ்வியல் காலமாகக் கொண்டு பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய ஆய்வை நிகழ்த்தும் வகையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் எல்லாக் கூறுகளையும் ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாப்பதை இந்நிறுவனம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

CHAPTER - 7

CENTRAL INSTITUTE OF CLASSICAL
TAMIL, CHENNAI

The Central Institute of Classical Tamil (CICT) is an autonomous Institution established for the development of the Tamil language functioning under the Language Division of the Union Ministry of Education. The institute was established on October 12, 2004 after the Government of India declared Tamil as the Classical Language.

The Government of Tamil Nadu, allotted 16.58 Acres of Land at Perumbakkam, Chennai for the establishment of the Central Institute of Classical Tamil. The Central Government has sanctioned Rs.24,65,47,000/- (Rupees Twenty-Four Crore, Sixty-Five Lakh and Forty-Seven Thousand only) for the construction of a building at site in 2017. The work was completed and the new building was Inaugurated by the Hon'ble Prime Minister of India and presided by the Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu on 12.1.2022.

The Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu is the Chairman of this Institute. The functions of CICT has been governed by a Governing Committee, Finance Committee and an Academic Committee.

The Central Institute of Classical Tamil (CICT) concentrates exclusively on research works relating to the Classical phase of Tamil (from the early period to 600 A.D), which addresses the vital issues of the antiquity and uniqueness of Tamil. The CICT aims to document and preserve all components on ancient Tamil society.

வளரும் . . . .

நூலேணி

12

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்

நூலின் பெயர் : தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் -
புணரியல்,
நூலாசிரியர் : ஆ. சிவலிங்கனார்
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 100/-
பக்கங்கள் : 208
வெளியீட்டு எண் : 45

நூலின் பெயர் : எண்பதில் தமிழ்
நூலாசிரியர் : ச.வே. சுப்பிரமணியன், ர. விஜயலட்சுமி
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 45/-
பக்கங்கள் : 928
வெளியீட்டு எண் : 46

நூலின் பெயர் : கருவூரார் பல திரட்டு
நூலாசிரியர் : முனைவர் சூ. நிர்மலாதேவி
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 70/-
பக்கங்கள் : 280
வெளியீட்டு எண் : 47

நூலின் பெயர் : சுவடியியல் பயிற்சிக் கையேடு
நூலாசிரியர் : மு.கோ. இராமன்
பதிப்பாண்டு : 1982
விலை : ரூபாய் 6/-
பக்கங்கள் : 108
வெளியீட்டு எண் : 48

தீதேது? நன்றேது? செய்கைத் தெளிவேது?
அந்தக் கணமே அதையுங் குரங்கினையும்
சிந்தக் கருதி உடைவாளிற் கைசேர்த்தேன்,
கொன்றுவிடு முன்னே குயிலுரைக்கும் வார்த்தைகளை
நின்று சற்றே கேட்பதற்கென் நெஞ்சம் விரும்பிடவும்,

வாழ்கின்றார் முப்பத்து முக்கோடி மக்களென்றால்
சூழ்கின்ற பேதமும் அந்தத் தொகையிருக்கும்,
ஆகையால் எல்லாரும் அங்கே தனித்தனிதான்!
ஏகமன தாகிஅவர் நம்மை எதிர்ப்பதெங்கே?

புக்கர் விருதுப் பட்டியலில் தமிழ் நாவல் !

ஆங்கில இலக்கிய உலகின் மதிப்பு வாய்ந்த விருதுகளில் ஒன்றாகக் கொண்டாடப்படும் புத்தர் விருது 1967 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. முதலில் ஆங்கில அரசுக்கு கீழ் இருந்த காமன்வெல்த் நாடுகளின் ஆங்கிலப் புதினங்கள் மட்டும் போட்டிக்கு எடுக்கப்பட்டு படிப்படியாக உலக நாடுகள் அனைத்திலிருந்தும் வெளியிடப்படும் ஆங்கில நாவல்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. புதினம் இல்லாத பொது அறிவு நூல்களும் பின்னர் புலிட்சர் விருது வழங்க தேர்வு செய்யலாயினர். இலக்கியத்திற்காக தரப்படும் உலக அளவில் அங்கீகாரம் பெற்ற புக்கர் விருது மிகவும் உயரிய விருதாக இன்றளவும் பாராட்டப்படுகிறது. 2015 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு புதினங்களுக்கு தனிப் பிரிவு உருவானது. இது உலகின் தலைசிறந்த நாவல்களை உலகெங்கிலும் உள்ள ஆங்கில வாசகர்களிடம் கொண்டு சேர்க்கின்றது. இந்த பிரிவில் வரும் பரிசுத்தொகை படைப்பாளியான நூலாசிரியரும் மொழிபெயர்ப்பாளரும் சமமாக பங்கிட்டு கொள்வார்கள். 2020 ஆம் ஆண்டு பன்னாட்டு புக்கர் விருது பெற்ற டச்சு நாவலான மாலை மயக்கம் (The discomfort of the evening) இதுவரை 40 மொழிகளை சென்றடைந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டு பன்னாட்டு புக்கர் விருதை வென்றவர் கீதாஞ்சலி ஸ்ரீ. அவரது ரேஸ் சமாதி ஸ்டோன் (The tomb of Sand) மிக அளவில் பாராட்டு பெற்று இந்தியாவில் மட்டும் இந்தி மொழிப் பதிப்பு 35 ஆயிரம் பிரதிகளும் ஆங்கில பதிப்பு 50,000 பிரதிகளும் விற்பனை ஆயின. தமிழ் எழுத்து உலகில் தனக்கென தனி இடம் பிடித்துள்ள தகைமைசால் எழுத்து வித்தகர் முனைவர் பெருமாள் முருகன் அவர்கள் எழுதிய பூக்குழி என்ற புதினம் புக்கர் விருதிற்கான நெடும்பட்டியலில் இடம் பெற்றுள்ளது மிகவும் பெருமைக்குரிய செய்தியாகும். பூக்குழியை ஆங்கிலத்தில் அனிருத்தன் வாசுதேவன் (Pyre) என்ற பெயரில் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். பெருமாள் முருகனின் சர்ச்சைக்குரிய நாவலான 'மாதொருபாகன்' நாவல் இவரது மொழிபெயர்ப்பில் ((One Part Woman) ஆக வெளியாகி சர்வதேச கவனத்தை பெற்றது. சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாகித்ய அகாடமி விருதையும் (2016) கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் விருதையும் (2013) பெற்றது. அனிருத் அவர்கள் பரதநாட்டிய கலைஞராகவும் மானுடவியலாளராகவும் புகழ் பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் (Pyre) என்ற பூக்குழியின் மொழிபெயர்ப்பு நெடும்பட்டியலின் தரவரிசையில் நான்காவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. பூக்குழியைப்

பதிப்பித்து வெளியிட்ட காலச்சுவடு கண்ணன் அவர்களும் பாராட்டுக்குரியவர். பிரபல எழுத்தாளர் திரு சுந்தர ராமசாமியின் மகனாகிய இவர் பல்லாண்டு காலமாக பல தமிழ் படைப்புகளை பன்னாட்டு வாசகர்களுக்கு கொண்டு சேர்ப்பவர். பிறநாட்டு நல்லறிஞர் படைப்புகளை தமிழுக்கு தருபவர் அண்மையில் திரு.வெங்கி ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் ரிபோசோம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்காக நோபல் பரிசு பெற்று அவர் எழுதிய (Gene Machine) நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்து காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்டு அறிவியலின் சிகரங்களை தமிழில் கொண்டுவந்து பெருமை பெற்றுள்ளது. இந்த ஆண்டு புக்கர் வருதின் நெடும்பட்டியலில் இடம் பிடித்திருக்கும் பூக்குழி பற்றி புக்கர் குழுமம் பெருமாள் முருகனின் சக்தி வாய்ந்த மொழியில் அமைந்த தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புற கதை எனக் குறித்து இருக்கிறது.

பெருமாள் முருகன் ஆதிக்கத்தின் சக்தியை கூறு போட்டு காட்டி அச்சமும் அவநம்பிக்கையும் எவ்வாறு நெருப்பு போன்று பற்றி படரும் என்பதை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்.

இவர் ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் எனவும் குறிப்பிட தவறவில்லை. அனிருத்தன் வாசுதேவன் இக்கதையின் மொழிபெயர்ப்பாளர், டெக்சாஸ் பல்கலைக்கழக மானுடவியல் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் என்றும் அறிவித்திருக்கிறது. ஆசிரியர் தன் பூக்குழிப் புதினம் முன்னுரையில் நாம் ஏன் சக ஜீவன்களை வெறுத்தும் மறுத்தும் பகைத்தும் வாழ்கிறோம். இது வாழ்வு தானா நாமே நிலையில்லாதவர்கள் என்னும் பொழுது நம் கருத்துக்களுக்கு ஏது நிலைத் தன்மை?. வாழ்வை நினைத்தாலே பகீர் என்கிறது ஏன் இப்படி ஆக்கிக் கொண்டோம் என கேள்வி கேட்டு தொடங்கி இருப்பார். திரு மு.இராமநாதன் அவர்கள் தன் கட்டுரையில் குறித்து இருப்பது போல தமிழ்நாட்டின் அசலான ஒரு கதை மாறுதல்களையும் பாத்திரங்களையும் கடந்து புக்கர் நெடும்பட்டியலை எட்டி விட்டது. அதன் வெற்றிப் பயணம் தொடரட்டும். உலகத்தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு வாழ்த்துக்களையும் வணக்கங்களையும் வழங்குகின்றது.

எந்தையும் தமிழும்!

அரசுத்துறைகளில் அருந்தமிழ் வளர்த்தவர்

எந்தையார் தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத்துறையின் அரசு செயலாளராக இருந்த காலத்தில் அரசுத்துறைகளில் ஆட்சித் தமிழ் வளர்க்க புதுப் புதுச் சொற்களை நாள்தோறும் எழுத்திலும், பேச்சிலும் வழங்கிக்கொண்டே இருப்பார். அவர் பிற மொழிச்சொல் கலந்து பேசுவதை விரும்பாதவர். ஒரு சில கோப்புகள் circular note என்ற குறிப்போடு ஆணைக்காக முதலமைச்சர் பார்வைக்கு அனுப்புவார்கள். இக்கோப்பு அரசு செயலாளர்கள், துறை அமைச்சர் வழியாக முதலமைச்சருக்கும் போகும். இக்குறிப்பைச் 'சுற்றுக்குறிப்பு' 'சுற்றுக்கோப்பு' 'சுற்றொப்பக்குறிப்பு' என்றெல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதைக்கண்ட எந்தையார் 'சுற்றோட்டக் குறிப்பு' என மொழியாக்கம் செய்து அதையே நிலையாகப் பயன்படுத்தச் சொன்னார்.

வியக்கத்தக்க நினைவாற்றல்

எந்தையார் தமிழ் வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுத் துறையின் அரசு செயலாளராகப் பணியாற்றிய காலத்தில், ஒரு முறை கவியரசர் பொன்னிவளவன் அவரைக் காண்பதற்கு வந்தாராம். இருவரும் மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பேச்சின் இடையில் எந்தையார் ஒரு பாடலைச் சொல்லி இது யார் பாடியது தெரியுமா கவிஞரே? எனக் கவியரசர் பொன்னிவளவனிடம் கேட்டாராம். கவியரசர் உடனே எனக்கு நினைவுக்கு வரவில்லை, நீங்களே சொல்லுங்கள் எனக்கூற, எந்தையார் 'இது உங்கள் பாட்டுத்தான்' 'பொன்னிவளவன் கவிதைகள்' என்ற உங்கள் நூலில் இருக்கிறது. மிகச் சிறப்பான கவிதை அடிக்கடிப் பலரிடமும் சொல்லி மகிழ்வேன் என்றாராம். எந்தையாரின் வியத்தகு நினைவாற்றலை தமது நண்பர்கள் பலகாலம்

பலரிடமும் சொல்லிச்சொல்லிப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தாராம் கவியரசர் பொன்னிவளவன்.

மொழிபெயர்ப்பு வித்தகர்

அரசுத்துறைகள், சட்டமன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கைக் கூட்டத் தொடரில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிப்பதற்காக, துறைவாரியாகக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, என்ற சிற்றேடு ஒன்றை அச்சிடுவார்கள். எந்தையார் இக்குறிப்பைத் தயாரித்து அனுப்பும் காலத்தில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்வார். தமிழ் வளர்ச்சியில் புதிதாக எந்தெந்த திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தலாம் என இரவும் பகலும் சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்பார். அப்படி அவர் உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்திய திட்டங்கள்தான் அருங்காட்சியகத்தில் மாதம் ஒருமுறை நடத்தப்பட்ட "பண்பாட்டுப் பலகணி" வள்ளுவர் கோட்டத்தில் வாரந்தோறும் நடத்தப்பட்ட 'திருக்குறள் வகுப்பு' ஆகியவை.

ஒரு முறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 'stage costumes' என்ற கலைப் பண்பாட்டுத்துறையின் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையான தமிழ்ச்சொல், அப்பணியை மேற்கொண்ட அலுவலருக்குப் பிடிபடவில்லை. எந்தையாரைக் கேட்டவுடன் 'அரங்காடை அணிகலன்கள்' எனக் குறிப்பிடுங்கள் என்றார். இப்படிப் பல ஆங்கிலச் சொற்களை உடனுக்குடன் மொழிபெயர்த்தளிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டவர் எந்தையார்.

சிந்தனை மலர்கள்

சிந்திப்பது, சிரிப்பது என்ற இயல்புகள் இருப்பதால்தான் நாளும் வாழ்வில் நாம் உயர்ந்து வருகிறோம். சிரிப்புக்கும் சிந்தனைக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது மனம்தான். மனம்தான் மனிதன். மனம் உடையவனே மனிதன் என்று சொல்வது மரபு.

வளரும் . . . . .

மாண்புமிகு அமைச்சர் சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய உரை!

மாண்புமிகு தமிழ் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் திரு. தங்கம் தென்னரசு அவர்கள் 06.04.2023 அன்று சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆற்றிய உரையின் தொடர்ச்சி . . . .

நான் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் அமைச்சராகச் சொல்வேன், 'தணி எங்களுக்கு நணி', 'தயிர் எங்களுக்கு உயிர். காரணம், தயிர் என்பது வெறும் உணவல்ல: பெயர்ச் சொல் அல்ல; ' தயிர் எங்கள் உணர்வு ' என்பதை நான் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சராக இந்த மாமன்றத்தில் பதிவு செய்கிறேன். அந்த உணர்வோடுதான் தயிர் என்ற வார்த்தையை நாம் இடம்பெறச் செய்வோம் என்று சொல்லி. இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதில் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இருக்க முடியாது. ஆனால், அன்றைக்கு இலக்கணத்தில் இருக்கின்ற சொற்கள் இன்றைக்கும் நடைமுறையில் இருக்கிறது. அது மட்டும் கிடையாது. தமிழ் மொழியிலே நீங்கள் பார்த்தீர்களென்று சொன்னால். ஒவ்வோர் இடத்திலும் இருக்கக்கூடிய அந்த சொற்கள் தொடர்ச்சியாகப் பயின்று வருகிறது.

'பைய' என்ற ஒரு சொல்லை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பாண்டிய நாட்டில் மதுரை பக்கத்தில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எங்கள் ஊருக்கு பக்கத்தில் வந்தால், ஓரிடத்திற்கு நீங்கள் மெதுவாக போங்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால். ' பைய பார்த்து போப்பா ' என்றுதான் சொல்வார்கள். ' பைய ' என்றுதான் அந்த வார்த்தையை நாங்கள் சொல்வோம், இந்த பைய ' என்ற வார்த்தையை, "மை அனல் காளையொடு பைய இயலி என்று ஐங்குறுநூறு என்ற நூலில் இந்த வார்த்தை வரும்.

இன்று காலையில் கூட தமிழின் தொன்மையை நிலைநாட்டக்கூடிய பல்வேறு இடங்களில் அகழாய்வுக்கான பணிகளை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். கீழடியில் 2 ஏக்கர் பரப்பளவில் 31.000 சதுர அடியில் கட்டடங்களை அமைத்து ஏறத்தாழ, 18.43 கோடி ரூபாய் அளவில் அருங்காட்சியகங்கள் அமைக்கப்பட்டு, 10,000 பொருட்கள் அங்கே காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் திறந்து வைத்து பெருமை செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அதில் இருக்கக்கூடிய Augmented Reality, கூடிய அந்த செயலியையும் அவர்கள் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதற்குப் பிறகு பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் சம்பந்தர், சோழ நாட்டிலிருந்து பாண்டிய நாட்டிற்கு வருகிறார். அங்கு அவர் தேவாரம் பாடுகிறார். மதுரைக்கு வருகிறபோது மதுரையில் இருக்கக்கூடிய பாண்டிய மன்னன், அவர்மீது வெப்ப நோயை ஏவுகிறான், மீண்டும் அந்த வெப்ப நோயை பாண்டியனுக்கே அவர் திருப்பியனுப்புகிறார். அவர் தமிழில் அதைச் சொல்லக்கூடிய காரணத்தால், தனக்கு வந்த வெப்ப நோயை பாண்டிய மன்னனுக்கு திருப்புகிற போது கூட ஞானசம்பந்தருடைய , அந்த நோயைக்கூட திருப்பியனுப்புகிறபோது தமிழ் மூலமாகக் கூறுகிறபோது, தனக்கு எதிராக ஒருவன் கெடுதல் செய்கிறான். திருப்பி அவருக்கு அனுப்புகிற போதுகூட வேகமாகப்போய் அவரைப் பற்றிக் கொள் என்று சொல்லவில்லை. 'பைய' சென்று பாண்டியனைப் பற்றிக்கொள் என்று சொல்லக் கூடிய தமிழ் நம்முடைய தமிழ், அவர் சம்பந்தர், சோழ நாட்டில் இருந்தார். இன்னும் சொல்லப்போனால், இன்று திராவிடம், ' திராவிடம் ' என்று கேட்கிறார்களே, ஆதிசங்கர பகவத் பாதாள் அவர்களால் "திராவிட சிக்" என்று அழைக்கப்பட்டவர் நம்முடைய ஞானசம்பந்தர் அவர்கள், அந்த ஞானசம்பந்தர், சோழ நாட்டிலிருந்து பாண்டிய நாட்டிற்கு வருகின்றபோது அங்கே வழக்கிலே இருந்த ஒரு சொல்லைக் கையாண்டு பையவே சென்று, பாண்டியருக்கு ஆகவே என்கிறார், அந்த 'பைய' என்கின்ற அந்த வார்த்தை இன்றுவரை நம்முடைய இராமநாதபுரம் மாவட்டமாக இருந்தாலும், தென்பாண்டி மண்டலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழின் பெருமை !

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தொடர்ச்சியாக இந்த அவையில் சொல்லி வருவதைப்போல, தமிழின் பெருமை என்பது அதன் தொன்மையில் மட்டும் கிடையாது. தமிழின் பெருமை என்பது ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக இருக்கக்கூடிய அதன் தொடர்ச்சியில் தான் இருக்கிறது. குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் , இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக தமிழில் எழுந்த இலக்கணம் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியத்தில் இருக்கக்கூடிய சொற்கள், அது நிலாவாக இருந்தாலும். திங்களாக இருந்தாலும், மா மரமாக இருந்தாலும், முயலாக இருந்தாலும், குரங்காக இருந்தாலும், நெல்லாக இருந்தாலும். இன்று வரை அந்த சொற்கள் புழக்கத்தில் இருக்கின்ற சொற்கள். எந்த மொழியிலும் இரண்டாயிரம் வருடங்களாக ஒரு சொல் தொடர்ச்சியாக புழக்கத்தில்

பெருமை . . . . .

தேன்துளி — 1

“திருவள்ளுவர் பல இடங்களில் வடநூல் மரபை மறுப்பதைப் போலவே குறிப்பாக, மனுதர்மத்தின் வருண தர்மத்தை மறுக்கவே பிறப்பொக்கும் என்றார்; அதன் நீட்சியே சிறப்பொவ்வா என்பதும்.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

எனுங் குறளுக்கு, மக்கள் அனைவருக்கும் பிறப்புச் சமமானதே ஆகும். எல்லாத் தொழில்களும் மதிப்புடையனவேயாகும். ஆதலின், தொழில் வேறுபாட்டைக் கொண்டு சிறப்பளிப்பது பொருந்தாதென்று பொருள்கொள்வதே ஏற்றது; சிறந்தது. பிறப்பு எல்லாருக்கும் ஒத்திருப்பதைப் போன்று, மக்களைத் தொழில்களால் பெருமை— சிறுமைக்கு உட்படுத்தாமல், அனைத்துத் தொழில்களையும் ஒத்ததாகக் கருத வேண்டும் என்பதே அவர் நோக்கு அதாவது பிறப்பிலும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை; அதே போன்று தொழில்களிலும் ஏற்றத் தாழ்வு இல்லை என்கிறார். வள்ளுவரின் நெஞ்சை உள்ளவாறு உணர்ந்ததால்தான் மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை மிகச் சரியாக

“வள்ளுவர் செய்திருக் குறளை
மறுவற நன்குணர்ந்தோர்
உள்ளுவரோ மநுவாதி
ஒருகுலத்துக் கொரு நீதி” என்றார்.

மனுநீதியைச் சுந்தரம்பிள்ளை சரியாக அடையாளம் காட்டியுள்ளார். அவர் கூற்றாலும் வள்ளுவம் மனுவுக்கு நேர் எதிரானது என்பதை உணரலாம். தமிழறிஞர்களும், குறளாய்வாளர்களும் இது குறித்து மேலும் சிந்தித்தல் வேண்டும். மெய்ப்பொருள் காண்பது ஆய்வாளரின் கடனன்றோ!

தேன்துளி — 2

தூய்மையின்மை, துப்புரவின்மை, விழிப்பின்மை
கண்காணிப்பின்மை, கல்வியின்மை, தெளிவின்மை ஆகிய
ஆறு மைகளையும் இல்லாத நாடுதான் உலகத்தில் ஒழுங்கான
மனிதர்களை கொண்ட நாடு என்று நாம் கருத வேண்டும்.

செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்றபோது, நீலகிரியில் தங்கியிருக்கையில் கொங்கணக் கூத்தரும் பிறரும் போந்து பாடிப் பரிசில் பெற்றதும், ஆடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதன் வடநாட்டிற் போருடற்றச் சென்றபோது கொண்கான நாட்டு விறலியர் போந்து இசையும் கூத்தும் நல்கக் காக்கைபாடினியார் போந்து அவன் உள்ளத்தை வினைமேற் செலுத்தியதும், கி.பி. பதினாறாம் நூற் றாண்டில் மேலைக் கடற்கரைக்குப் போந்த போர்ச்சு கீசியர் கோவா நாட்டினின்றும் கன்னட நாட்டினின்றும் வரும் அழகிய ஆடல் மகளிரின் கூட்டம் நயந்து அஞ்சு தீவுக்குப் போந்து தங்கியதும்' இக் கருத்துக்குமிக்க ஆதரவு தருகின்றன. இவ்வியல்பு இன்றும் அப் பகுதியில் மறையாமல் இருந்து வருகிறது. வானவாற் (Honawar) றிலிருந்து தோகைக்கா (Joag) என்ற ஊர்க்குச் செல்லும் வழியில் கொங்கணர் மனைகளில் தங்கின் இத்தகைய இசையின்பத்தை வழிச்செல்லும் நாம் பெறுகின்றோம்.

குட்டநாட்டு வஞ்சிநகர்க்கண் இருந்து ஆட்சி செய்கையில் நெடுஞ்சேரலாதன் மாந்தை நகர்க்கண் இருந்து நாடு காவல் புரிந்துவந்தான். உதியன் இறந்தபின் தான் சேரமானாய் முடிசூட்டிக் கொண்டு மாந்தை நகரிலேயே தங்கினான்; தன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனை வஞ்சி நகாக் கண்ணே நாடு காவல் செய்து வருமாறு ஏற்பாடு செய்திருந்தான்.

நெடுஞ்சேரலாதன் இளமையில் முரஞ்சியூர் முடிநாகனார்பால் கல்வி பயின்றவன். அவரும் பிறருமாகிய சான்றோர் வேந்தர்களை வாழ்த்தும்போது "பொதியமும் இமயமும் போல நிலைபெறுக" என வாழ்த்துவது மரபாக இருத்தமை அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது. நெடுஞ்சேரலாதன் அதன் கருத்தை ஆராய்ந்தான். தென்பொதியத்து வேளிர் சேரவேந்தர்க்கு மகட்கொடை புரியும் முறைமையினராதலால், அவரது பொதியத்துக்கும் சேரர்கட்கும் தொடர்புண்டு என்பது இனிது விளங்கிற்று பொதியம் போல வட விமயமும் சேரவரசரோடு தொடர்புற வேண்டும் என்பது அச் சான்றோர் கருத்தாதலைக் கண்டான். சேரநாட்டின் தென்பகுதியை வென்று ஞாயிறு தன் கடலில் தோன்றித் தன் கடலிலே குளிக்கும் என்று சான்றோர் பரவும் பாராட்டினைத் தன் தந்தை உதியஞ்சேரல் பெற்றான்; அதற்கு முன்னோருள் ஒருவன் பாரதப் போரில் பெருஞ்சோற்று விழாவினைச் செய்துகாட்டிச் சிறப் புற்றான்; அவருள் வேறொருவன் குடநாட்டிற்குக் கிழக்கில் சுவர்போல் வானளாவி நிற்கும் பாயல் மலையின் வடக்கில் விளங்கும் வானமலையைத் தனக்குரியதாக்கி வானவன் என்ற சிறப்பும் வானி யாற்றையும் வானமலையையும் வடக்கில் வரம்பறுத்து வானவரம்பன் என்ற சிறப்பும் பெற்றான்; ஆகவே சான்றோர் விழைந்தவண்ணம் இமயத்தைத் தன் புகழ்க்கு எல்லையாக்குதல் வேண்டும் என்று நெடுஞ்சேரலாதன் நெஞ்சில் வேட்கைகொண்டான்.

வளரும் . . .

5. இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்

குடநாட்டில் மாந்தை யென்பது அந் நாளில் தலைநகரமாக விளங்கிற்று குடக்கோக்கள் அதன்கண் இருந்து அரசுபுரிந்தனர். மாந்தைநகர் இப்போது மாதையென்ற பெயருடன் கண்ணனூர்க்கு வடமேற்கில் 13 கல் அளவில் இருந்து தனது முதுமையைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டுள்ளது; பழையங்காடியென்னும் புகைவண்டி நிலையம் இதன் ஒரு பகுதி; இங்குள்ள பழங்கோயில் இதன் தொன்மையைக் காட்டுகிறது; இது பற்றி நிலவும் பழைய மலையாளப் பாட்டொன்று, இதன் கண் பண்டை நாளில் கோட்டையும் அரண்களும் இருந்த குறிப்பைத் தெரிவிக்கிறது. இந் நகரைப் பண்டைச் சான்றோர், "நன்னகர் மாந்தை " "துறை கெழு மாந்தை", "கடல்கெழு மாந்தை' என்றெல்லாம் பாராட்டியுரைப்பர். பெருஞ்சோற்றுதியன்

குறிலா நெடிலா என்று அறிவது எப்படி ?

The vowel is short or long ?

ஆங்கில மொழியின் வரலாற்றில் பழைய ஆங்கிலக்காலம் என்ற ஆங்கிலோசாக்க்சன் காலம், 1066இல் முடிவடையத் தொடங்கியது. அதன் பின்னர் நோமண்டியிலிருந்து வந்த பிரெஞ்சுக்காரரின் காலம் தொடங்கியது. இன்னுமொரு விதமாகச் சொன்னால், பழைய ஆங்கிலக்காலம் (Old English Period) முடிவுற்று, நடுநிலை ஆங்கிலக்காலம் (Middle English Period) தொடங்கிற்று. பழைய ஆங்கில மொழி, உரோமானியக் குருமார் கொண்டுவந்த இலத்தீன் எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டு வந்தது.

பழைய ஆங்கிலத்துக்குள் புதிய பிரெஞ்சுச் சொற்கள் புகுந்து கலந்தவுடனும், பழைய ஆங்கிலத்தின் உருவமும் உள்ளீடும் பெருமளவில் மாறின. 1066 இல், பழைய ஆங்கிலத்தில் இருந்த சொற்களின் எண்ணிக்கையளவான பிரெஞ்சுச் சொற்கள் நானூறாறு ஆண்டுக்காலத்துக்குள் பழைய ஆங்கிலச் சொற்றொகுதிக்குள் ஊடுருவி நுழைந்தன.

அதனாலேதான் 1066இன் பின்னரான ஆங்கிலத்தை Middle English என்கிறார்கள். அதை நோமன் ஆங்கிலம் (Norman English) என்றும் சொல்வார்கள்.

புகுந்தவைகள் எல்லாம் பிரெஞ்சுச் சொல்லொலிகளாகவே நுழைந்தன. இந்தச் சொற்களை எப்படி எழுத்துக்கூட்டி எழுதுவது என்று தெரியாமல் படியெழுதுவோரும் எழுத்தாளர்களும் திணறினார்கள்.

இன்றைய ஆங்கிலத்தில் a,e,i,o,u என ஐந்து உயிர் எழுத்துகள் உள்ளன.

குறில் நெடில் என்ற பாகுபாடு அந்த எழுத்துகளுக்கு இல்லை. அதனால் ஒரு சொல்லில் வருகின்ற உயிரெழுத்தைக் குறிலாக ஒலிப்பதா, நெடிலாக ஒலிப்பதா என்பது பெரிய சிக்கலாக இருந்தது. ஆகவே குறிலாக ஒலிக்கவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் வண்ணமும், நெடிலாக ஒலிக்கவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் வண்ணமும், புதிய முறையில்

சொற்களை எழுத்துக் கூட்டவேண்டிய அவசியம் Middle English காலத்தில் வாழ்ந்த படியெழுதுவோருக்கு ஏற்பட்டது.

தமிழில் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகள் உள்ளன. அவற்றில் ஐந்து குறில்கள். ஏழு நெடில்கள். ஆதலால் சொல்லில் வருகின்ற எழுத்துக்களை எப்படி ஒலிக்கவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியம் தமிழ் மொழிக்கு இல்லை.

ஆனால், ஆங்கில மொழியில் ஒரு சொல்லில் வரக்கூடிய உயிர்க் குறிலையும், உயிர் நெடிலையும் எப்படிச் சொல்லிலே இனம் காட்டுவது என்பது பெரும் தலையிடயாக இருந்தது.

சம்பந்தப்பட்ட உயிர் எழுத்து, நெடிலாக ஒலிக்கப்படவேண்டும் என்றால் அதை எப்படிச் காட்டுவது.? சம்பந்தப்பட்ட உயிர் எழுத்துக் குறிலாக ஒலிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் அதை எப்படிச் காட்டுவது.?

நீளநினைந்து சிந்தித்த அவர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். சொல்லில் வருகின்ற உயிரை நெடிலாகக் காட்டவேண்டுமென்றால், சொல்லின் இறுதியில் "e" என்ற ஓர் எழுத்தைச் சேருங்கள்; சொல்லில் வருகின்ற உயிரைக் குறிலாகக் காட்ட வேண்டும் என்றால், உயிரை அடுத்து வருகின்ற மெய்யெழுத்தை இரட்டியுங்கள், என்று வழிகாட்டினார்கள்.

Hop (ஓப்) ன்ற சொல்லில் உள்ள O என்ற உயிரை நெடிலாகக் காட்டவேண்டும் என்றால், சொல்லின் ஈற்றில் ஓர் "e" ஐச் சேருங்கள்; அப்போது அந்த "O" நெடிலாகி Hope "ஓப்" என்று ஒலிக்கும்; இந்தக் Hop என்ற சொல்லில் உள்ள "O" என்ற உயிரைக் குறிலாக்கக் காட்ட வேண்டும் என்றால், அந்த உயிரை அடுத்துள்ள "p" என்ற மெய்யை இரட்டியுங்கள், அது Hopped என்று, அல்லது Hopping என்று ஆகும்போது அதிலுள்ள "O" என்ற உயிர், குறில் என்று உணர்த்தப்பட்டுவிடும் என்று வழிகாட்டினார்கள்.

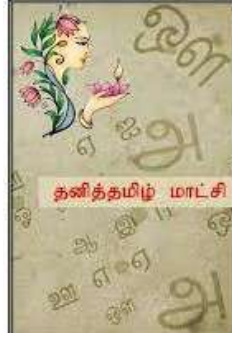
வளரும் . . . .

மறைமலையடிகள்

3. தமிழ்த்தாய்

பழையமையில் இதனோடு ஒத்த ஆரியம் முதலான மொழிகளெல்லாம் இறந்தொழியவும், இதுமட்டும் இன்னும் இளமையொடு விளங்குவது எதனால் என்றால், தமிழ் அல்லாத மற்ற மொழிகளில் எல்லாம் மக்கள் இயற்கைக்கு மாறான உரத்த ஓசைகளும் பொருந்தா இலக்கண முடிபுகளும் காணப்படுதலால் அவை வழங்குதற்கு எளியனவாய் இல்லாமல் நாளடைவில் மாய்ந்துபோகத் தமிழில் இயல்பாற் பிறக்கும் அமைந்த இனிய ஒலிகளும் மிகவும் பொருத்தமான இலக்கணமுடிவுகளும் இயைந்து, இது படித்ததற்கு எளியதாய் இருத்தலினாற்றான் அங்ஙனம் இஃதின்னும் இளமை குன்றாமல் நடைபெறுகின்றதென்று உணர்ந்து கொள்க 'க்ருதம்', 'திருஷ்டி', 'சருஷ்டி', 'ஹிருதய' முதலான ஆரியச் சொற்களைச் சொல்லிப் பாருங்கள்! அவை பேசுதற்கு எவ்வளவு வருத்தமாய் இயற்கைக்கு மாறுபட்டனவாய் இருக்கின்றன! இச்சொற்களையே தமிழ்வுஷாகத் திரித்துக் 'கிருதம்', 'திருட்டி' 'துரிதம்', 'சிருட்டி', 'இதயம்' என்று சொல்லிப்பாருங்கள்! அப்போது அவை பேசுதற்கு எவ்வளவு எளியனவாய் வருத்தமில்லாதனவா யிருக்கின்றன இனி, இவற்றிற்கு நோரான 'இழுது' 'பார்வை' 'விரைவு' 'படைப்பு' 'நெஞ்சம்' முதலான தூய தமிழ் சொற்களைச் சொல்லிப்பாருங்கள்! இவை அவற்றைக்காட்டிலுஞ் சொல்லுதற்கு இன்னும் எத்தனை எளியவாய் இனியவாய் இருக்கின்றன! இங்ஙனமே ஆரியம் முதலான மற்றமொழிகளின் இலக்கணங்கள் இயற்கைக்குமாறாய் இருத்தலும், தமிழ் இலக்கணம் ஒன்றுமே இயற்கைக்குப் பொருத்தமாய் இருத்தலும் யாம் எழுதிய ஞானசாகர முதற்புத்தமத்திலும், பண்டைக்காலத் தமிழர் ஆரியர் என்னும் நூலிலுங் கண்டுகொள்க இங்கே

அவையெல்லாம் விரித்துரைப்பதற்கு இடமில்லை அதுநிற்க இனி மொழியின் அமைப்பையும் மக்களியற்கை உலக இயற்கைகளையுந் திறம்பட விரித்துரைத்த தொல்காப்பியம் போன்ற மிகப் பழைய நூலை நமது செந்தமிழிலன்றி வேறு மொழிகளிற் காணல் இயலுமோ? அறம் பொருள் இனபம் வீடு என்னும் நூற்பொருளையும் முற்றும் எடுத்து விளக்கிய திருக்குறள் நாலடியார் போன்ற அகும்பெரு நூல்களை நம்செந்தமிழ் மொழியன்றி வேறு எந்த மொழியேனும் உடையதாமோ? சிலப்பதிகாரம், மணமேகலை என்னும் பெரும் பழந்தமிழ்க் காப்பியங்களோடு ஒத்தவை எம் மொழியிலேனும் உளவோ? உலக வியற்கை பிறழாது பாடிய தமிழ்ப்பாட்டுகளுக்கு நிகரானவை வேறெந்த மொழியிலேனும் எடுத்துக்காட்டல் இயலுமோ? திருவாசகம், திருச்சிற்றம்பலக்கோவை, தேவாரம், பெரியபுராணம் என்னுந் தெய்வத் தமிழ் நூல்கள், கன்னெஞ்சமுங் கரைந்துருகி எத்திறத்தவரும் இறைவன் அருட்பெருக்கில் அமிழ்ந்தி இனபுருவினராய் நிற்குமாறு செய்தல்போல, வேறு எந்த மொழியில் உள்ள எந்நூலேனுஞ் செய்தல் கண்டதுண்டோ' மக்கள முடிவாய்த் தெரியவேண்டும் மெய்ப்பொருள்களை யெல்லாந் தெளித்துக்கூறி முடிவுகட்டிய சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தி போன்ற மெய்நூல்களும், அவற்றிற்கு மெய்யுரை விரித்த சிவஞான முனிவர் நுண்ணுரை போன்ற உரைநூல்களுந் தமிழிலின்றி வேறெந்த மொழியிலேனுங் காணப்படுவதுண்டோ? இந் நூற்பொருள்களென்னுந் தீம்பாலை நமதுயிரெல்லாந் தித்திக்க குழைந்தூட்டும் நம் தமிழ்த்தாயை மறாவது பேணும் பெரும் பேற்றை நம் தமிழ்மக்கள் எல்லாகும் பெற்றுச் சிறந்திடுவாராக!

வளரும் . . . .

திருவாசகமணி கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியன்

The divinity of God is best seen in the humanity of man -this is the sheet-anchor of his philosophy of life. Service to man is tantamount to service to God. The Maharajah of Pithapuram has marvellously equated man with God in thought, word and deed. " The grinding poverty of the masses should go. The sight of unhappiness and misery that oppresses the people around me makes me too unhappy and miserable. So long as this poverty and these preventible miseries continue to oppress my countrymen, so long I shall be denied peace of mind or happiness." This is the pith and marrow of his political philosophy. This is the sacred goal of his sublime life. Let not the irreverent critic or the habitual dupe put this profession down for the cant and shibboleth of the cunning "

God alone is the witness to the sincerity of what I say' swears this most God-fearing leader. And even as he says, pearl-like tears moisten his eyes and bear testimony.

Should political expediency prevail or religious considerations rule over the actions of politicians is certainly an open question. If there are political Hotspurs in hot pursuit of places, riding a coach - and - four in a light - hearted fashion into the regions of religion, there nevertheless are Gladstones and great Cecils for whom Godliness and faith should grease the wheels of politics. The Maharajah of Pithapuram is in the noble company of the latter. He is essentially Godly rather than religious. He does not trumpet forth his religion. He does not wear it on his sleeves. He is a Brahmo, a follower of Ram Mohan Roy. Neither the peal of the temple bells nor the smell of the sacred incense is needed to stir up the innate piety of his exquisite soul.

He loaths the pomp and show that piety seeks to reveal in, to the detriment of its divinity. And he is a man of strong convictions and inviolable beliefs. At Madura the temple authorities would fain take him in procession with all the paraphernalia and honours of the temple, if only he would grace it with his visit, But on principle he declined the honour and did not pay a visit.

Next perhaps, to God, conscience is his guide, It is unto him a deified Oracle whose dictates are infallible. It is the mysterious 'inner voice' of a Gandhi that has made history and unmade it. If all the world advised a particular course and his conscience dictated a different one, the Maharajah of Pithapuram would ignore the world and abide by his conscience. There is a significant anecdote as to how an elderly gentleman proffered his advice to the young Rajah after his coming of the age and assumption of the Estate, that by reason of his young age and inexperience he should always be led by the experienced advice of his friends and elders.

The young scion is reported to have courteously replied " Well, Sir, I certainly would take in all the advice of my friends and elders and give it my utmost care. Yet if my conscience advised me to the contrary I will follow my conscience in preference to the elders." In this creed of conscience, the Maharajah is fortified with a firm belief that the conscience of a truthful soul is the chosen voice of God.

The Family of Pithapuram has been for ages proverbial for its charity and princely munificence. It is the best example of a beneficent Zamindari; it is an eloquent denial of the evils of the system. It has built up a name that will go down to history. And the present Maharajah is a worthy scion of that wonderful Family. He is heir to the throne of an imperishable kingdom, carved out in the hearts of countless souls. His is not merely a corporal estate with crops of paddy, coffers of coins and countless currency notes. His is not like Amanullah's Afganistan, wherein the sceptre in the Ruler's hands changes itself into a sword in the enemies' hands. No sceptre of dazzling splendour but the blazing torch of beneficial tradition lights up his lonely path in life and leads him on towards love and service to mankind.

To Continue....

அகநானூறு — 32

AGANANOORU— 32

குறிஞ்சி

நல்வெள்ளியார்

KURINCHI

NALVELLIAR

நெருநல் எல்லை ஏனல் தோன்றி,
திரு மணி ஒளிர்வரும் பூணன் வந்து,
புரவலன் போலும் தோற்றம் உறழ்கொள,
இரவல் மாக்களின் பணிமொழி பயிற்றி,
சிறு தினைப் படு கிளி கடிஇயர், பல் மாண்
குளிர் கொள் தட்டை மதன் இல புடையா,
"சூரர மகளிரின் நின்ற நீ மற்று
யாரையோ? எம் அணங்கியோய்! உண்கு" எனச்
சிறுபுறம் கவையினனாக, அதற்கொண்டு
இகு பெயல் மண்ணின் ஞெகிழ்பு, அஞர் உற்ற என்
உள் அவன் அறிதல் அஞ்சி, உள் இல்
கடிய கூறி, கை பிணி விடாஅ,
வெருஉம் மான் பிணையின் ஓர்இ, நின்ற
என் உரத் தகைமையின் பெயர்த்து, பிறிது என்வயின்
சொல்ல வல்லிற்றும் இலனே; அல்லாந்து,
இனம் தீர் களிற்றின் பெயர்ந்தோன் இன்றும்
தோலாவாறு இல்லை தோழி! நாம் சென்மோ.
சாய் இறைப் பணைத் தோட் கிழமை தனக்கே
மாசு இன்றாதலும் அறியான், ஏசற்று,
என் குறைப் புறனிலை முயலும்
அண்கணாளனை நகுகம், யாமே.

*Clad in gold clasp came up a prince
in millet fane yesterday; spoke meek
alms seeker like for long; he beggars
description! With danky spikes
we drove dusty macaws! He asked
who I be kiling cute; added he take
me whole! On back, leaned pressing
he stood! Charmed his word-in-deed;
soil moist in pour, flushed my heart
flushed! Lest he knew my gluteal
crease, against cracked conscience
I scolded; butted out his arms off
my stiff shoulders. As a doe I veered
from fawning buck hard yet hot!
Revulsed he! No zip to coax! Tired
but erect, lone whopper, off he went;
daily elephant turned up to be turned
down knowing not he owns whorled
chank wearing arms mine! To cloy
beg in wait he must! Friend! Laugh,
tease him to me more!*

To Continue...

முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன்

முதன் முதலாக 1983ஆம் ஆண்டில் இராமேஸ்வரம் – காசி நடைபயணம் செய்த, பொற்கிழிக் கவிஞர் அரு. சோமசுந்தரன் அவர்கள் அழ. வள்ளியப்பா பற்றி 19.06.2002-ல் எழுதிய கட்டுரை.

இரண்டு குழந்தைகள்

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா அவர்கள் காரைக்குடி இந்தியன் வங்கிக்கு மாறுதலாகி வந்தவுடன், என்னைச் சந்தித்தார். காரைக்குடியிலும் 'குழந்தை இலக்கியச் சங்கம்' ஏற்படுத்தி, அதன் தலைவராக இருந்து அருந்தொண்டு புரிந்தார். அச்சங்கத்தின் துணைத் தலைவர் பொறுப்பினை எனக்குத் தந்தார்.

அக்காலத்தில் அவரது வீட்டில், வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்லும் நிகழ்ச்சி நடத்துவார். அதில் அவரும் அவர் மகள் தேவியும் ஆடல் பாடலுடன் குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்வர். குழந்தைகள் சொர்க்க லோகத்தில் இருப்பது போல் மகிழ்ச்சியாக இருப்பர்.என் இளைய மகள் மீனாவுக்கு அப்பொழுது 3 வயதிருக்கும். அவளையும் அந்நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்துச் செல்வேன். அவள் ஆடிப்பாடி கதை கேட்டு மகிழ்வாள். நானும் அங்கு கதை சொல்லி மகிழ்வேன். எல்லோரும் வயதை மறந்து மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் திளைப்போம்.

வள்ளியப்பா அடிக்கடி என்னுடன் தொலைபேசி மூலம் பேசுவார். எப்பொழுது பேசினாலும், " மீனா நலமா?" என்று முதலில் விசாரிப்பார். பிறகுதான் மற்ற பேச்சு. ஒருநாள். அவர் என்னுடன் தொலைபேசியில் பேசுகையில் "மீனா நலமா?" என்று கேட்டார். அச்சமயம் மீனா என் அருகில் இருந்தாள்.அவளுக்கு

வள்ளியப்பாவின் குரல் நன்கு தெரியும். உடனே அவள் என் கையிலிருந்த தொலைபேசியை வாங்கி, "வள்ளியப்பா! நான் நல்லா ருக்கேன். நீங்க நல்லாருக்கீங்களா?" என்று மழலை மொழியில் பேசினாள். வள்ளியப்பாவுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. "மீனா, நான் நலமா இருக்கேன். நீ எப்படி இருக்கிறாய்? " என்று கேட்டார். அப்போது நான் மீனாவிடம் " மீனா வள்ளியப்பாவை நீ பேர் சொல்லிக் கூப்பிடக் கூடாது. 'ஐயா' என்றுதான் கூப்பிட வேண்டும்" என்றேன். உடனே அவள், " முடியாது. நான் 'வள்ளியப்பா'னுதான் கூப்பிடுவேன்." என்றாள். தொலைபேசியில் இதைக் கேட்ட வள்ளியப்பாவுக்கு, அளவிலாத மகிழ்ச்சி. " மீனா, நீ வள்ளியப்பாள்ளே கூப்பிடு. அதுதான் எனக்கு சந்தோஷம்." அப்படின்னார். மீனாவுக்கு அதைவிட மகிழ்ச்சி.

வள்ளியப்பா மீனாவை ஒரு பாட்டுப் பாடச் சொன்னார். அவர் எழுதிய "தென்னை மரத்தில் ஏறலாம்." எனத் தொடங்கும் பாடலை மீனா பாடினாள். அப்பாடலின் கடைசி வரி. "வாழை மரத்தில் ஏறினால் வழக்கி வழக்கி விழுகலாம்." என்ற வரியை மீனா அபிநயத்துடன் பாடிக் கீழே விழுந்தாள். தொலைபேசிக் கருவியும் விழுந்தது. பிறகு எழுந்து மீண்டும் வள்ளியப்பாவுடன் பேசினாள். அவர், "கீழே விழுந்து விட்டாயா மீனா?" என்று கேட்டார். " இல்லை வள்ளியப்பா! சும்மா நடிச்சேன்." என்றாளே பார்க்கலாம். வள்ளியப்பாவுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியில் மனம் திறந்து சிரித்தார். மீனாவும் சிரித்தாள். இரண்டு குழந்தைகளின் சிரிப்பில் நான் மெய் மறந்தேன்.வள்ளியப்பா உடனான நட்புறவில்,இது போல் மறக்க இயலாத எவ்வளவோ சம்பவங்கள்.

இயல்பிலேயே குழந்தையோடு குழந்தையாகும் குணம் கொண்டவர்.

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்

பத்தாம் திருமுறை
திருமந்திரம் தொடர்ச்சி- 3

இறைவனிடம் முழு நம்பிக்கை வைத்துத் தாம் செய்கின்ற எப்பணியும் அவனுடைய பணியே என்ற எண்ணத்துடன் செய்யும்பொழுது அதுவே தவமாகிறது என்கிறார் ஆ.ச.ஞா அவர்கள். இதனாலேயே மணிவாசகர் சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன் (தோணோக்கம் - 7) என்று கூறுகிறார். பிறர் படும் துயரம் எதுவாயினும் அதைப் போக்குவது முதற்கடன் என்பதே தவத்தின் முதல் நிலை தவத்தின் முதல் நிலை. "தாயே நான் மனக்கவலை எதுவாயினும் அதை ஒழித்து ஒழித்திடத் தக்க நல்மருந்து அளிப்பேன்" எனப் புத்தர் கூறுவதாக ஆசிய ஜோதி நூலில் கவிமணி எழுதியிருப்பார்.

பணி செய்தலும் அன்பு காட்டுதலும் இரக்க உணர்வினை இறுக்கப்பற்றிக் கொண்டு பொறிப்புலன்களை ஒடுக்கி வாழ்வதன் மூலம் தவநிலையைப் பெறலாம் என்பதை அடியார்களின் அறிவுரை. கனிவு கருணை எல்லையற்ற உறுதி நம்பிக்கை தன்னலம் பாராமை எனத் தகைமைசால் அறங்களைக் கொள்வதால் இடும்பைக்கு இடமில்லை என நம்பினார் இராமலிங்க அடிகளார். இதனை சமரச சுத்த சன்மார்க்க நெறிவழிப்படி வணங்கி அருட்பெருஞ்ஜோதியைத் தன் உள்ளத்தில் நிறுத்தி உருவெளி எங்கும் ஒளிமயமாய் விளங்கும் சக்தியினை உலகிற்கு உணர்த்தியவர் அந்த சன்மார்க்க நெறிக்கு அடிகளாரின் அருட்பாவிற் கு அருளாய் திருமூலர் வழிகாட்டி இருப்பதை இப்பாடல் மூலம் அறியலாம்.

நுண்ணறிவு ஆகும் நுழைவு பலன் மாந்தர்க்கு பின்னறிவு ஆகும் பிரான் அறிவுத்தடம் செந்நெறியாகும் சிவகதி சேர்வார்க்குத் தன்னெறி ஆவது சன்மார்க்கம் ஆமே. (1228 வது பாடல்)

என சன்மார்க்கம் என்றால் என்ன என வரவேற்று வரையறைத்துக் காட்டியுள்ளார். மிகக் கூர்மையான புலன்களைக் கொண்டு அறியும் அறிவு, சிவமாவது அக்கருவிகளுடன் பொருந்தி இருந்ததால் உண்டானது. எனவே இது பின்னால் வரும் பின் அறிவு என்கிறார் மூலர். அப்புலன்களைத் தரும் பாதையினைப் பதியுடன் மட்டும் பொருத்திப் பெறுவது உலகியல் வாழ்விற்குரிய செந்நெறிதான் ; என்றாலும் சிவத்துடன் கூடி அடையப்படுவதே ஆன்மா அடைய வேண்டிய வழியாகும் இதுவே சன்மார்க்கம் என திருமூலர் திருமந்திரம் கற்பதற்கு முதல் பாடமாக சன்மார்க்க நெறியை அறிமுகப்படுத்துகிறார். சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம் தாசமார்க்கம் என்றும் சங்கரனை அடையும் நன்மார்க்கம் நாலவைதா ஞான யோக நற்கிரியை சரியை என நவிறறஞ் செய்வர் எனக் குறிப்பிட்டு இம்மார்க்கங்கள் வழியாக சாலோகம் சாரூபம் சாமீபம் சாயுச்சியம் எனும் முக்திப் பேறு கிடைக்கப்பெறும் என்பது சித்தாந்தம். தாரமார்க்கம் இறைவனுக்கு அடிமையாதல் சற்புத்திரமார்க்கம் இறைவனுக்கு மகனாதல் சகமார்க்கம் இறைவனுக்கு நண்பன் ஆதல் என்பதை உணர்ந்து சன்மார்க்கம் இறைவனே தானாதல் என்பதை இப்பாடலில் திருமூலர் அறிவுறுத்துகிறார். சன்மார்க்க நெறியானது நாடு இன சாதி சமய மத வேற்றுமைகளை எல்லாம் கடந்து உயிர்க்குலம் அனைத்தையும் ஒன்று படுத்தும் ஒருமைப்பாட்டு நெறியாக விளங்குகின்றது. சன்மார்க்க நெறி பேதங்கள் அற்றது. ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுளராகி உலகியல் நடத்த வேண்டும் என்ற வள்ளலார் வாக்கு, திருமூலர் சொல்லும் திருமந்திரத்தில் காட்டும் சன்மார்க்கத்தின் வழித்தோன்றலே என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

வளரும் . . . . .

பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்
கனடா

104

செயற்கை நுண்ணறிவுக் கருவிகள் தரும் விடைகள் பழுதுடையதாகவும் சாய்வடையதாகவும் இருக்க நேரிடலாம். பல்வேறு மதவாதிகளும் அரசியல் தீய கருத்தாளர்களும் முன்னர் அரசர்களை வயப்படுத்தி தங்களுக்கு வேண்டியவாறு செயற்படுத்த வைத்தது போலவே, இன்றைய செயற்கை நுண்ணறிவுக் (செந்நூல்) கருவிகளையும் ஆக்கத் துடிக்கின்றார்கள். ஏனெனில் பலரும் இந்த செந்நூல் கருவிகளை அணுகுவதாலும் அதன் செல்வாக்கு பெருகுவதாலும் அதனையே மாற்றவும் முயலலாம். இது பற்றி ChatGPT என்னும் உரையாடியைக் கேட்டேன். அது தந்த விடையைப் பாருங்கள். இந்தத் தீவாய்ப்பு இருப்பதாக அதுவே ஒப்புக்கொள்கின்றது.

If a large number of people feed misleading or biased data, how do you handle it and maintain truthful narrative?

ChatGPT:

As an AI language model, I am designed to generate responses based on the patterns and relationships found in the training data that I have been exposed to. Therefore, if I am trained on biased or misleading data, there is a risk that my responses may also be biased or misleading.

However, there are several measures that can be taken to minimize the impact of biased or misleading data on my responses. One approach is to carefully curate the training data to ensure that it is diverse, representative, and free

from bias. This involves using multiple sources of data and carefully selecting the content that is included in the training corpus.

Another approach is to use techniques such as debiasing or adversarial training to mitigate the impact of biased or misleading data. These techniques involve exposing the model to examples of biased or misleading data and encouraging it to learn to recognize and correct these biases.

It is important to note that while these approaches can help to mitigate the impact of biased or misleading data, they are not foolproof. It is still possible for biases to creep into the model's responses, particularly if it is exposed to large amounts of biased or misleading data. Therefore, it is important to continuously monitor and evaluate the performance of AI language models like myself to ensure that they are generating truthful and unbiased narratives.

மூதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார்

"ஆர்வ நண்பர்களே! வள்ளுவர் நூலமைப்பும் பொருட்பேச்சும் கயமைத்தலைப்பும் எல்லாம் செயல் நோக்கின என்று அறிந்தோம். பின்னும் அறிவோம். சென்னை மக்களவைப் பொருளமைச்சர், தெலுங்குத் தாம்மொழியினர் 1951-52ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆங்கில மொழியில் வெளியிடுங்காலும், 'பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் அணியென்ப நாட்டிற்கு இவ்வைந்து (738) என்ற குறளை எடுத்தாளக் கண்டு இந்நாள் இன்புறுகிறோம். இந்திய மக்களவைப் பொருளமைச்சர், 1952-53 வரவு செலவுத் திட்டத்தை வெளியிட்டு வறுமைக்கு வழியுரைக்குங் காலை "இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்" (1040) என்ற முயற்சிக் குறளை, குறள் மொழியிலேயே விளம்பக் கண்டு. இந்தியவுரிமை பெற்ற ஞான்றினும் கழிபேருவகை எப்துகிறோம். இங்ஙனம் திருக்குறள் நாமறியவும் ஞாலமறியவும் தன்னாற்றலை உணர்த்தி வருகிறது. காலத்தால் ஏறக்குறைய ஈராயிரம் ஆண்டுத் தொன்மை சான்ற திருக்குறள், பொருளால் இற்றை அரசியலுக்கும் எடுத்துக் காட்டாவதை உன்னும் போது நல்ல குறளுலகம் நம்முன் தோன்றக் காண்கின்றோம்.

குறள் பிறந்தநாள் தொட்டுத் தமிழும் தமிழ் மக்களும் தமிழ் மன்னரும் அதற்கு அளித்த மதிப்பிடம் யாதுகொல்லி வழிவந்த தமிழ்ப் புலவரனைவரும் தத்தம் நூல்களில் குறள் மேற்கொண்டனர். திருக்குறள் இங்ஙன் தமிழாட்சி செய்யக் காணுதுமே யன்றி. தனக்குரிய தமிழ்க்குடி யாட்சியோ, நாட்டாட்சியோ செய்யக் கண்டிலம், தமிழரும் தமிழரசர்களும் வாழ்விலும் திருக்குறளை மறந்தனர்; பொருட்பால் விரிவுபட எழுதிய அந்நூலை அரசியலிலோ முற்றும் மறந்தனர். வாழ்வும் அழிந்தது; தமிழ் வேந்தும் அழிந்தது. அழியாதென் செய்யும்! இன்றுங்கூட அரசுத் துறைப்பட்ட தமிழர் பல்லோர் குறளறியாமை சாலவுடையார். குறள் கல்லா முன்னைத் தமிழரின் எச்சம் இவர் என்றற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுங்கொல்!

தமிழின் உயர்வுக்குத் தமிழர் அடிப்படை, 'வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம்' (595) என்பது போலத் தமிழன் வளர்ச்சியளவே தமிழ் வளர்ச்சி. தமிழ் வல்லது; வாழ்வது: உயர்வது என்பதற்குத் திருக்குறளை நாம் சான்று காட்டுமாறு போல, தமிழன் வாய்மையன்; முயற்சியன்; அறிவினன்; அன்பன்; மறவன் என்றற்கு வள்ளுவத் தோன்றலை ஞாலம் சான்று காட்டுமாறு நாம் குறள் வாழ்வு வாழ வேண்டும். செயற்படுத்தாக் கல்விக் குப்பையால், மனங்குவிந்து

உடலொடுங்கும் மடிமையால், வசைச்சொற்களை அள்ளித் தூற்றும் இகலால், குறள் வாழ்வு ஒருஞான்றும் யார் மாட்டும் அமையாது காணீர்!

புகழ்சான்ற திருக்குறளைப் போற்றுகிறோம். பன்மாணும் பறை சாற்றுகிறோம். அவ்வளவோடு அமைதல் ஆகாது: 'புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல் வேண்டும்' (538) என்பது ஒரு தனி வள்ளுவம்.

'செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்' என்பது குறள் காட்டும் அச்ச முடிபு. ஆதலின் யார்க்கும் செயல் வேண்டும் என்பதுதான் வள்ளுவர் நெஞ்சம். இச்செயல் நெஞ்சமே என் திருக்குறட் சொற்பொழிவுகளின் உயிர்நிலை. உயிர்நிலை. விளக்கமெல்லாம் இதன் சூழ்நிலை. குறள் கற்பேன்; நிற்பேன்; நிற்கக் கற்பேன்; குறள் வாழ்வு வாழ்வேன்; வள்ளுவர் ஆணை' என்று எண்ணுமின்! எண்ணத் திட்டப் கொள்ளுமின்! இச் செயல் எண்ணத்தொடு சொற் பொழிவனைத்தையும் கேண்மின்! எனக் கைகூப்பி வேண்டுகும்.

2. பலநிலையறம்

அறப்பெரு மக்களே!

சால வணக்கம். இன்று நடப்பது இரண்டாவது சொற்பொழிவு. 'பலநிலையறம்' என்பது குறித்து உரையாற்றப் புகுவேன். பலர் திருக்குறட் பேச்சைக் கேட்ட உங்கட்கு இத்தலைப்பு புதிதாகத் தோன்றும். அத்தோற்றப் புத்துணர்வை வரவேற்கின்றேன். திருவள்ளுவர் செயல் நெஞ்சினர் என்று முதற் சொற்பொழிவில் விளங்கக் கண்டோம். செயல் மக்கள்பால் அமைவது யாங்ஙனம்? அனைத்து மக்களையும் செயலாளராகக் வள்ளுவர் கொண்ட முறைகள் யாவை? அவர் அறிந்து தெளிந்த மக்கள் நிலைகள் யா? அவர் கண்ட உலகியல் யாது? இனைய வினாக்களை ஆழ்ந்தகன்று மெய்யுணர்தல் நம் கடன். இம் மெய்யுணர்ச்சி யின்றேல் திறப்பட்ட செயலுணர்ச்சி பிறவாது காண். திருக்குறட்படி செய்வோம் என்று மனத்திட்டம் பெற்ற நாம் திருக்குறளைப் பன்மாணும் அறிவோம். என்றும் வினைத்திட்டம் கொளவேண்டும். அறிவின்றிச் செயலமை யாது. செயலின்றிப் பயன் பிறவாது. அறிவுடைச் செயல்தான் வாழ்க்கை தர மாட்டுவது. ஆதலின் உலகிற்கு ஒரு நூலான திருக்குறளை, எத்துணை வகையான் கற்றுத் தெளிய வொல்லுமோ, அவ்வகையனைத்தையும் மேற்கொண்டு வருந்தித் தெளிதல் தமிழர் பொறுப்பு.

வளரும் . . . . .

செம்மொழிக்கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகரபாபு
சங்க இலக்கிய ஆய்வறிஞர்

46

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம்.

அருளாதவன் செய்கின்ற அறச்செயலை ஆராய்ந்தால், அது
அறிவில் தெளியாதவன் மெய்ப்பொருளைக் கண்டதைப்
போன்றதே என்பார் திருவள்ளுவர். சிறிய அறமே
செய்தாலும் செம்மையான அருளோடு செய்திடல்
வேண்டும் என்று தெய்வப்புவர் வாயிலாகத் தெளிய
வைத்தாள் என் தமிழன்னை!

அக்கொள்கை அகலாமாகி உயரவைத்தது என்னை!
செல்வத்துள் சிறந்த செல்வம் அருட்செல்வமே!
மாண்பினை உயர்த்திடும் ஒரே வழி, வாழ்வில் அருள்
கெடாமல் செல்வதே! எப்படி ஆராய்ந்து நோக்கினாலும்
அருட்குணமே சிறந்த துணையாக வரும்!

அடைவதற்கரியதையும் தரும்! தூய அன்பினால்
ஈன்றெடுக்கப்படுவதே அருள்! நெஞ்சில் அருள்
நிறைந்தால் என்றுமே வாழ்வில் இல்லை இருள்! வென்று
தொடர்கிறது நான்மணிமாலை!

அகவல்

மிளிரும் அன்னை மேன்மைகள் தந்தே
ஒளிரச் செய்தாள் ஓங்கிட வைத்தாள்
தளரும் நெஞ்சைத் தாங்கிப் பிடித்தாள்
வளரும் நல்ல வகைகள் உரைத்தாள்
அழகியல் கொண்டநல் ஐங்குறு நூறு
பழகிட வைத்தாள் பருகிடச் செய்தாள்
அம்மூவன் நெய்தல் அரும்பா நூறும்
எம்மோடு தோய்ந்தே இனித்தலும் கண்டேன்
தாய்க்குரைத் தபத்து தோழிக் குரைத்தது
கிழவற் குரைத்தது பாணற் குரைத்தது
நெய்தல் பத்து ஞாழற் பத்து
தொண்டிப் பத்து சிறுவெண் காக்கை
வெள்ளாங் குருகு வளைப்பத் தெனவே
அள்ளும் நெஞ்சினை அத்தனைப் பத்திலும்
அறத்தொடு நிறறல் அன்னையர்க் காங்கே
அறிவுறுத் துவதும் அன்புடைத் தலைவன்
வரைவு கொள்ள வருவதை உணர்த்தலும்
பரத்தையை வெறுத்தல் பாணனைக் கடிதலும்
பற்பல நற்குணப் பாங்குகள்
கற்பனை செழிப்பொடு காட்டிய திறமே!

50

வெண்பா

திறமும் அதனொடு திண்ணிய நெஞ்சும்
அறமும் பழக்கிய அன்னை – சிறப்புடைச்
செய்யுள் பயின்றதைச் செய்திடும் ஆற்றலும்
மெய்யுள் வளர்த்தாள் மிகுத்து.

கலித்துறை

மிகுதியாய் ஊக்கியே மேன்மையும் தந்தாள்
மெருகுறவே
தகுதியும் ஈந்தே தனித்துவம் தந்தாள்
தமிழ்ப்படைப்பின்
விகுதியாய் நின்ற வினைஞனாம் எனையே
வித்தகத்தின்
தொகுதியாய் மாற்றியே துலங்கிடச் செய்தாள்
தூயவளே!

விருத்தம்

தூயவள் அன்னை துணையாய் வந்தாள்
தொழுதேன் வருத்தும் துயரொழித்தேன்
தூயவள் அவளே தமிழாய் உலவும்
தலைவி அருளால் தலைநிமிர்ந்தேன்
தீயவர் நட்பும் தெரிந்தே தெளிந்துத்
திறமும் செறித்தே திடமடைந்தே
ஓயவும் இலாத உழைப்பின் பரிசாய்
உயர்வே பெற்றேன் உலகினிலே !

புலவர் தி.வே. விஜயலட்சுமி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

சான்றாண்மைக்கு ஆழி என்பவர் யாவர்?

புறநானூறு புகலும் விளக்கம்!

"ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படு வார்" (குறள் - 989)

என்னும் குறள் சான்றோர்க்குச் சூட்டும் புகழாரம். "சால்பு என்னும் தன்மைக்குக் கடல் என்ற புகழ்ப்படுகின்றவர்கள் ஊழிக் காலத்தின் வேறு பாடுகளே நேர்ந்தாலும் தாம் இம்மியளவும் வேறுபடாமல் மனவறுதியுடன் இருப்பர்" என்பது இக் குறட்பாவின் தெளிவுரை. இதற்கு உயிருள்ள இலக்கியமாக விளங்கிய பெருமக்கள் சங்கச் சான்றோர்கள் ஆவர். அவர்களுள் குறிப்பாக பெருஞ்சித்திரனாரின் வாழ்க்கை துன்பங்களே மலிந்தது. கவலைகள் சூழ்ந்திருந்தன. பெருஞ்சித்திரனாரின் தனி வாழ்வு - படைப்பாளுமை - டீடும் பெருமிதமும் சான்றது. உள்ளுதொறும் மகிழ்வும், நெகிழ்வும் நல்கும் தன்மையது. புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள அவரது ஒன்பது பாடல்களும், பயில்வோர்க்கு எழுச்சியும், ஊக்கமும், நம்பிக்கையும், நெஞ்சரமும், ஊட்ட வல்லவை. பெருஞ்சித்திரனார் வாழ்வும், வாக்கும் குறித்து இங்கே சுருங்கக் காணலாம்.

பெருஞ்சித்திரனார் தன் குடும்பத்தின் வறிய குடும்பச் சூழலைப் படம் பிடித்துக் காட்டி, குமண வள்ளலிடம் தன் வறுமை நிலையைக் குறிப்பிடுவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது. பெருஞ்சித்திரனாரின் வயது முதிர்ந்த தாய், வாழ்க்கைத் துணைவி, பச்சிளங் குழந்தை யென ஒட்டுமொத்தக் குடும்பமே வறுமையில் வாடியது; இதனால் இவர் தம் புறப்பாடல்களில் படிப்பவர் உள்ளத்தை உருக்கும் வண்ணம் சொல்லோவியங்களாக நிறைந்திருந்தன.

பெருஞ்சித்திரனாரின் தாய் வாழும் நாளுடன் நெடிய பல ஆண்டுகள் கழிந்தமையால், "என் உயிர் இன்னும் செல்லாமல் உள்ளதே" என வாழ்வைப் பல வாறாக வெறுத்துக் கூறுகிறார். ஊன்று கோலை காலாகக் கொண்டு குறுக்கக் குறுக நடக்கிறாள். கண்ணொளி இல்லாமல் விட்டின் முற்றத்திற்கும் போக முடியாத அளவுக்கு முதிர்வினளாய் விளங்குகிறாள், பாடலடிகள்:-

"வாழும் நாளோடு யாண்டு பல உண்மையின் தீர்தல் செல்லாது என் உயிர் எனப் பல புலந்து, கோல்கால் ஆகக் குறும் பல ஒதுங்கி, நூல் விரித்தன்ன கதுப்பினள், கண் துயின்று முன்றில் போகா முதிர்வினள் யாயும்" (புறம் 139) துணைவியோ பச்சை உடம்பு துயரம் வாட்ட வருத்தி, முனைக்குத் தொறும் குப்பைக் கீரையின் இளந் தளிரைப்

பறித்து, உப்பு இடவும் வழியின்றி, நீரே உலையாக ஏற்றிக் காய்ச்சி, மோர் இல்லாமல் சோற்றுப் பருக்கையை உண்டு, அதுவும் இல்லாமல் கீரையைத் தின்று உயிர் வாழ வேண்டிய அவலத்தில் வாழ்கிறாள். அழுக்கேற்றிக் கிடந்த உடையினளாய், இல்லற வாழ்வைப் பழித்துச் செயலற்றவளாக விளங்குகிறாள், பாடலடிகள்:-

"பசந்த மேனியொடு படர் அட வருந்தி, மருங்கில் கொண்ட பல் குறுமாக்கள் குப்பைக் கீரை கொய்கண் அகைத்த முற்றா இளந்தளிர் கொய்து கொண்டு, உட்பு இன்று, நீர் உலையாக ஏற்றி, மோர் இன்றி, அவிழ்ப் பதம் மறந்து; பாசடகு மிசைந்து, மாசொடு குறைந்த உடுக்கையன், அறம் பழியாத், துவ்வான் ஆகிய என் வெய் போளும்" (புறம்: 159) என்று பெருஞ்சித்தனார் தன் வீட்டின் வறுமையோவியத்தை உள்ளம் உருகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

கொள்ளேன் கொள்வல்:

குமணனை நோக்கி, "மன்னா! வறண்ட நிலத்தில் வானம் மழை பொழிந்தது போல வறியோர்க்கு வழங்கும் உன் புகழைப் பாராட்டிப் பசியால் தளர்ந்த என் சுற்றத்தினர் மகிழுமாறு பரிசளிக்க வேண்டும். நீ மனமுவந்து அளிக்கும் பரிசு சிறிய குன்றிமணியளவில் உள்ள பொருளாயினும் அதைத்தான் ஏற்றுக் கொள்வேன் உயர்ந்த பெருமைக்குரிய தந்தங்களையும் கொல்லும் வலிமையுடைய யானைகளைப் பெறுவதாக இருந்தாலும், நீ அன்பின்றி அளிக்கும் பரிசினை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். நீ மகிழ்வோடு அளிப்பதைக் கொள்வேன்" என்று புகழ்ந்து பாடுகிறார். வறுமையிலும் மானத்தைப் பெரிதாக எண்ணும் புலவர் பெருஞ்சித்தனார்.

"குமண! இசைமேந் தோன்றல் நிற்பாடிய யான் உயர்ந்து ஏந்து மருப்பின் கொள்களிறு பெறினும் தவிர்த்து விடு பரிசில் கொள்ளலென், உவந்து நீ இன்புற விடுதியாயின், சிறிது குன்றியும் கொள்வல், கூர்வேல் குமண! அதற்பட அருளல் வேண்டுவல்" (புறம் 159)

வறுமையில் செம்மை:

கடுமையான வறுமைச் சூழலில் வாடி வருந்தினும், பெருஞ்சித்தனார் தன்மானத்தை மதிப்பை ஒரு போதும், ஒரு சிறிதும் இழக்க உடன் பட்டதில்லை. இது அவரது ஆளுமையில் சுடர் விட்டு நின்ற ஒரு தனிப்பெரும் பண்பாகும்.

வாழ்க திரு. வாசுதேவ பிள்ளையின் அறம்!

சென்னை மாகாண கருணீகர் சங்கம் செங்கல்பட்டு மாவட்டம் சைதாப்பேட்டை வட்டம் தாம்பரம் இரயிலடிக்கு 5 மைல் தூரத்தில் உள்ள மாடம்பாக்கம் என்னும் கிராமத்தில் ஐந்து கருணீக குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தன. அதில் ஒரு குடும்பத்தில் வாழ்ந்தவர் திரு. கனக சபையிள்ளை அவர்கள் இவர் மரிசி மகரிஷி கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர். வைணவ மதத்தினர். மாடம்பாக்கத்தில் தனக்கு இருந்த சொத்துக்களை விற்று சென்னை புரசைவாக்கம் சுந்தரம் பிள்ளை வீதியிலும், டாக்கர் சத்திரத்திலும் வீட்டுமனைகளையும் தோட்டங்களையும் வாங்கினார். சுந்தரம் பிள்ளை வீதியில் வாங்கிய மனையில் ஒரு வீடு கட்டிக்கொண்டு வசித்து வந்தார். அவருக்கு நீண்ட நாள் மகப்பேறு இன்றி ஒரு ஆண் மகவு பிறந்தது. அம்மகவுக்கு வாசுதேவன் என்று பெயர் சூட்டினர். சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்த வாசுதேவன் ஓரளவு கல்வி கற்று திருமண வயது வந்ததும் தஞ்சை மாவட்டம் ஆச்சார் புரம் நல்லூர். கௌதம மகரிஷி கோத்திரம் வெங்கடாசலம் பிள்ளை என்பவரின் குமாரத்தி மங்கத்தாய் அம்மாளை திருமணம் செய்துக் கொண்டார். திருமணம் முடித்து நீண்ட நாள் ஆகியும் மகப்பேறு இல்லாமையால் தன் மனைவியின் தங்கையை தன் பெண் போன்று வளர்த்து வந்தார். அவ்வம்மையாரை நெ. ரத்தினசபாபதி பிள்ளை B.A., B.C.E. FMU (Executive Engineer) அவர்களுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தார்கள். அவ் வம்மையார் ஞானாம்பாள் என்ற பெண் குழந்தையை ஈன்று இயற்கை எய்தினார். எனவே தன் மனைவியின் அடுத்த தங்கை யான பாலாம்பாள் அம்மாள் அவர்களை இரண்டாம் தாரமாக ரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களுக்கு திருமணம் செய்து வைத் தார். பாலாம்பாள் அம்மாளுக்கு முத்துராமன் என்ற மகன் பிறந்தான்.

வாசுதேவ பிள்ளை அவர்களுக்கும் மங்கத்தாய் அம்மாள் அவர்களுக்கும் குழந்தை இல்லாமையால் தன் மைத்துனியின் மகள் ஞானாம்பாளை தன் மகள் போன்று வளர்த்து தக்க பருவம் எய்தியதும் தின்னனூர் தேவராஜ பிள்ளை B. A. அவர்களின் தவப்புதல்வர் T. பக்தவச்சலம் பிள்ளை B. A., அவர் களுக்கு திருமணம் செய்துவைத்து பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் தன் வீட்டிலேயே வைத்துக் கொண்டார். T. பக்தவச்சலம் பிள்ளை அவர்கள் லயோலா கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்தார். தன் வீட்டிற்கு எதிரிலுள்ள ஒரு காலிமனையில் ஒரு கட்டிடம் கட்டி அதற்கு “கனகசபைகூடம்” என்று தன் தந்தை யின் பெயரைச் சூட்டி அதில் முத்துராமப் பிள்ளை இல்லச் பள்ளி என்ற ஒரு ஆரம்ப பள்ளியை துவக்கினார். அதை தன் மருமகன் மேற்பார்வையில் கொண்டுவந்தார். அதுவன்றி ராமகிருஷ்ண விவேகானந்தர் அச்சகம் என்ற ஒரு அச்சக சாலையை ஏற்படுத்தி மருமகன் மேற்பார்வையில் கொண்டு வந்தார். அதுவுமன்றி ஜோலாம்பாள் இலவச மாணவர் விடுதி என்ற ஒரு போர்டிங் ஆஸ்டலையும் ஏற்படுத்தினார். இத்ததைய பொற்காலத்தில் தான் வாசுதேவ பிள்ளை

அவர்கள் கருணீக புராணம் எழுதி வந்தார். அதன் விளைவே பிள்ளை அவர்களுக்கு குலப்பற்று பெருகவும் இன்று மலைபோல் விளங்குகின்ற வாசு தேவ பிள்ளை அறநிலையத்தை தோற்றுவிக்கவும் வித்தகை இருந்தது.

காலப் போக்கில் பிள்ளை அவர்களுக்கு வயது முதிர்ந்தமை யால் தன் சொத்துக்களை தன் வளர்ப்புப் பெண் ஞானும் பாளுக்கும், குலக்குழந்தைகளின் கல்விக்காக உதவவும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, 1909 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 12ஆம் நாள் உயில் எழுதி (எண் 15 ந்தேதி 9-6-1909) மேற்கு சென்னை பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. அதன் மூலம் டாக்கர் சத்திரத்தில் வாங்கிய மனைகள் அத்தனையும் தன் வளர்ப்பு மகளுக்கு ஏகபோக உரிமை யோடு வைத்தும், புரசைவாக்கத்தில் உள்ள சொத்தில் சுந்தரம் பிள்ளை தெருவுக்கு மேல்புரத்தில் உள்ள சொத்துக்களை பரா மரித்து வருகின்ற வருவாயில் இருந்து தன் குலத்தின் மேன்மைக் கும் நம்குல குழந்தைகளின் நல்வாழ்விற்கும் செலவிட வேண்டும் என்றும், சுந்தரம் பிள்ளை தெருவின் கிழக்கில் உள்ள சொத்துக் களை தன் மனைவி மங்கத்தாய் அம்மாள் ஜீவிய காலம் வரை அவ்வம்மையார் அனுபவித்து பிறகு அந்த சொத்துக்களும் பெ குல தர்மத்துக்கு சேர்த்தல் வேண்டும் என்றும் குறித்தார். இந்த சொத்துக்களை தனது சட்டகர் நெ.ரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களும் தனது சட்டகர் மருமகனும் தன் வளர்ப்பு மகள் ஞானாம்பாளின் கணவருமான T. பத்தவச்சலம் பிள்ளை அவர்களும் கண்ணும் கருத்துமாக பாதுகாத்து அவர்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் குடும்பத்தினர் அந்த சொத்துக்களை பாதுகாத்து கருணீககுல மாணவ மாணவிகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் அதன் வருவாயை பயன்படுத்துதல் வேண்டும் என்றும் கட்டளை யிட்டுள்ளார், நம் குலத்திற்கும் நம் குல குழந்தைகளுக்கும் ஊன்றுகோல் அளித்த உத்தமர் மாடம்பாக்கம் வாசுதேவப் பிள்ளை அவர்கள் 1911-ல் இறைவனடி சேர்ந்தார். பிறகு சிலகாலம் கழித்து நம் குலத்தையே தன் மக்களாக போற்றி காத்த தாயாகிய மங்கைதாய் அம்மையார் இயற்கை எய்தினார். எனவே அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பிறகு சுந்தரம் பிள்ளை தெருவின் கிழக்கில் உள்ள சொத்துக்களும் குல தர்ம ஸ்தாபனத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது. நெ.ரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களும் T. பத்தவச்சலம் பிள்ளை அவர்களும் நம் குலச்சினர்களின் பள்ளியையும் மற்றும் நம் குல இளைஞர்களுக்கும் ஓர் உணவு விடுதியையும் நிறுவி வாசுதேவ பிள்ளை அறநிலையத்தில் உள்ள சொத்துக்களின் மூலம் ஏற்படும் வருமானத்திலிருந்து செவ்வனே நடத்தி வந்தார்கள். இவர்கள் இருவரின் மறைவுக்குப் பின்பு நெ. ரத்தினசபாபதி பிள்ளை அவர்களின் மகன் முத்துராமனும், T. பத்தவச்சலம் பிள்ளை அவர்களின் மகன் ராமதிலகமும் வாசுதேவ பிள்ளை அவர்களின் உயிலின்படி அறங்காவலர்கள் ஆனார்கள்.

திரு. இரா. குமரவேலன்

The characters of Rama, Bharata, Lakshmana, Sita, Kaikeyi, Dasarata, Kausalya, Guha and the sages are beautifully presented in this Kandam and in no other part of the epic one can see such a galaxy of men and women revealing the parts played by them in the story to the public gaze. By his words and appearances Bharata had proved that he was the most dutiful and affectionate brother of Rama and the most ardent believer in the greatness of Dharma in its correct sense.

The angry Lakshmana who was calmed by Rama, and the hunter king Guha who changed his opinion of Bharata after realising his devotional sincerity, enlighten the high character and personality of Bharata and add to the dramatic influence in Ayodhya Kanda.

Kamba Ramayana is often popularly called as Rama Natakan. The work of Kamban has all the fine qualities of a very good Drama. Hence, as in a Drama, in this epic also " the plot and the character are inseparable and mutually connected.

The plot gets a dynamic force by means of the movement of the different characters and the characters on their part are developed by the action, the story, the incident and the situation . The character of Bharata does not fall below of what the above idea presents. Bharata helps the plot to get dynamic force by his part and through the action, the incident and the situation, Bharata has developed the other characters.

Dialogues have an important place in developing the characterisation of the epic personalities. " Dialogue is a means of characterisation because it unfolds the character by means of the utterances not only of the characters but In writing the scene replete of the others about him ". with brilliant dialogues, Kamban does not stand beside any of the great poets. Kamban is a master of dialogues like Bhasa and Shakespeare.

And his extraordinary talent in dialogue writing can be seen in its full colour in Ayodhya Kanda where Bharata speaks with Kaikeyi, Kausalya, Rama, Guha and others. Bharata helps Kamban in picturing the The dialogue which scenes with natural dramatic dialogues. we see through Bharata are vivid, fresh and interesting.

Bharata helps the poet to colour the epic with the method of cross lighting also. By this method, the poet unfolds one character by means of presenting parallel and opposite characters. Great poets create parallel figures in their works " which produce a good effect in making the central idea of one part of the action repeated in another ",

Rama. Bharata is, in many ways, a parallel character to that of In colour, in beauty, in virtue, in patience and in various other dharma qualities Bharata is like Rama. has been finely shown in the first canto of the epic itself.

To Continue...

ஆகா....

உலகப் புகழ்பெற்ற தாகூரின் கீதாஞ்சலி பாடல்கள் 175- என்ற சிறப்புக்கு ஈடான சிறப்பாக உலகத்தமிழ் மின்னிதழின் 175 - ஆவது இதழ் வெளிவந்திருப்பது அளவில்லா மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

12.04.2023 அன்று 32 பக்கங்களில் சிறந்த படைப்புகளோடு வெளிவந்திருக்கும் உலகத்தமிழ் மின்னிதழைப் படித்துச் சுவைத்தேன் .

முதல் பகுதியில் கடந்த வாரங்களில் எழுதப்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து இந்த வாரத்திலும் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் சிறப்பான பல்வேறு செயல்பாடுகளை ஆசிரியர் விவரமாக பதிவு செய்திருக்கிறார்.

உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பணிகள் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைப்பிற்கும் பேருதவி செய்து வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு மாற்றுக் கருத்து கிடையாது.

இந்த வார இதழில் புலம் பெயர் தமிழர்களின் படைப்புகள், அயலகத் தமிழர்களின் கருத்துப் பரிமாற்றம், அறிவுத் திறன் பெற நூல் விற்பனை ,உலகத்தமிழ் பன்னாட்டு மின் ஆய்விதழ், உலகத் தமிழமைப்புகளின் விபரங்கள் எனப் பல தலைப்புகளில் ஆசிரியர் பதிவு செய்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படியாக உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் செயல்பாடுகள் மிகச் சிறப்பாக சென்று கொண்டிருப்பதை உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் மூலமாக நாம் அறிந்து வருகிறோம்.

மேலும் உலகத்தமிழ் அமைப்புகளில் பெயர்களையும் விவரங்களையும் பதிவு செய்து வைத்திருக்கும் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் பணிகளுக்கு நமது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்து மகிழ்வோம்.

இன்னும் இந்த வார இதழில் வெளியாகி இருக்கும் நூலேணி, தமிழொழுச்சி, தேன்துளி ஆகிய பகுதிகள் கற்கண்டாய் தித்திக்கின்றன.

தமிழொழுச்சிப் பகுதியில் மகாகவி பாரதியின் கவிதைகளும், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கவிதைகளும் வாரந்தோறும் இடம்பெறுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இதில் குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டும் என்றால் நாம் படித்திராத பாரதியின் வரிகளையும், பாரதிதாசனின் வரிகளையும் இந்த மின்னிதழ் மூலமாக படிக்க முடிகிறது. அந்த வகையில் இந்த மின்னிதழ் நமக்கு பேருதவியாக இருந்து வருகிறது.

தேன் துளி பகுதியில் அன்னை தெரசா பற்றிய அருமையான குறிப்பு இடம்பெற்று இருப்பது மகிழ்ச்சி.

ஆசிரியர் தொடர்ந்து எழுதி வரும் ஆசிரியம் மற்றும் அவ்வப்போது பகுதிகளில் சுவையான தகவல்களை நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மீண்டும் எழுகிறதா கோவிட் என்ற தலைப்பில் ஆசிரியம் பகுதியில் பதிவிட்டிருக்கும் கருத்துக்களை படித்தோம்.

இந்த தீநுண்மி என்பது சமீப காலமாக சற்று பரவி வருகிறது என்பதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை. ஆயினும் இந்த தீநுண்மி உலகத்தில் இருந்தே அப்புறப்படுத்தப்படுமா?...அழிக்க முடியுமா?... என்பதெல்லாம் மிகப்பெரிய கேள்விக்குறியாகவே இருந்து வருகிறது. இன்னும் சில மருத்துவர்கள் இந்த கோவிட் கிருமி இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். அதற்கேற்ற பாதுகாப்பும், மருத்துவ முன்னேற்றமும் எதிர்காலத்தில் மனித சமுதாயம் கண்டறிய வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கிறபோது நாம் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டியது அவசியம் ஆகிறது.

அடுத்ததாக அவ்வப்போது பகுதிக்கு வருவோம்...

இந்த பகுதியில் தமிழறிஞர் ஓனவை நடராசன் அவர்களைப் பற்றி ஆசிரியர் நெகழ்ச்சியோடு பதிவு செய்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அவரின் சிறப்புகள், அவரின் உழைப்புகள் போன்ற அனைத்தையும் நாம் படித்து தெரிந்து கொண்டோம்.

"வாரியார் சுவாமிகளுக்கு அடித்த நிலையில் ஈர்க்கக்கூடிய பேச்சாற்றல் மிக்கவர்" என்கின்ற வரியே என்னை கவர்ந்துவிட்டது.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்

மாண்புமிகு நமது அமைச்சர் அவர்களின் 06.04.2023 அன்றைய சட்டமன்றப் பேரவை உரையை படித்தேன்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் ஆலோசனை, அறிவுரையின்படி செய்து வரக்கூடிய வளர்ச்சித் திட்டங்களை அமைச்சர் அவர்களின் உரையில் நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

குறிப்பாக டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் நூல்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்திட ரூபாய் ஐந்து கோடி மானியம் வழங்கியது மற்றும் தமிழகத்தை தங்களது தேக்குமர உடலை தந்த தியாகிகளுக்கு சென்னையில் நினைவு மண்டபம் அமைப்பது போன்ற திட்டங்களை அமைச்சர் அவர்களின் உரையில் தெரிந்து கொண்டோம்.

"மொழிக்கான பொற்கால அரசுதான் இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு" என்று நெல்லை பொதிகைத் தமிழ்ச் சங்கம் ஏற்கனவே பதிவு செய்திருப்பதை இந்த இடத்தில் நினைவுகூர்வது பொருத்தமானதாகப் பார்க்கிறேன்.

அந்த அளவில் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இன்றைய தமிழ்நாடு அரசு பல வளர்ச்சித் திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். தமிழறிஞர்களை போற்றுகின்றவிதமாக புதுப்புது விருதுகள் அறிவிக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டு வருவதையும் பார்க்கிறோம். அரசுக்கு நமது பாராட்டுகள் உரித்தாகட்டும்.

அடுத்ததாக சில கட்டுரைகள் பார்ப்போம்...

தனித்தமிழ் மாட்சி என்ற தலைப்பில் மறைமலையடிகள் எழுதி இருப்பதை படித்தேன். அதில் "அறிவிச்சிறந்த ஆங்கில மக்கள் தங்களுக்கே இயல்பான ஆங்கில மொழியை நன்கு கற்றுக் கொண்ட பின்னர்தான் பிற மொழிகளை கற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதை பதிவு செய்திருக்கிறார். இதனை அழகாக இப்படிச் சொல்கிறார் ...

"நம் தமிழ்நாட்டிற்குரிய தென்னங்கன்றை பெயர்த்துக்கொண்டு போய்ப் பனி மிகுந்த ஆங்கில நாட்டில் வைத்தால் அது அங்கே வளராமல் அழிந்து போவது போல செந்தமிழைவிட்டு மற்ற மொழிகளையே தம் காலமெல்லாம் கற்றவர் அதனால் வலுவிழந்து,

மெலிந்து, விரைவில் உயிர் துறக்கின்றனர் என்று சொல்லுகின்ற" இடம் மிக உச்சமான இடமாக நான் பார்க்கிறேன்.

முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன் கைவண்ணத்தில் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா அவர்களைப் பற்றிய பிற கவிஞர்கள் பதிவு செய்திருப்பதை நாம் வாரந்தோறும் பார்த்து வருகிறோம்.

இந்த வாரத்தில் பிற எழுத்தாளர்களை பாராட்டுகின்ற விதமாக பாராட்டு விழாக்கள் நடத்தி அவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பாவின் உயர் குணத்தை நாம் தெரிந்து கொண்டோம்.

பெரும் பேராசிரியர் சே. இரா. செல்வகுமார் அவர்களின் படைப்பில் தி.வே.கோபாலனாரின் தமிழ்ச் சேவைகளை நாம் தெரிந்து கொண்டதை ஒரு புதிய செய்தியாக நான் பார்க்கிறேன்.

சங்க இலக்கிய ஆய்வறிஞர் செம்மொழிக் கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகரபாபு எழுதி வரும் தமிழன்னை நான் மணி மாலை ஒரு புதுமையான படைப்பாக நான் பார்க்கிறேன்.

முனைவர் வி. அன்புமணி அவர்கள் எழுதுவது குறுங் காவியமா? நெடுங்காவியமா? அவரின் பதிலுக்காகவே காத்திருக்கிறேன்.

இதழின் இறுதிப் பகுதிக்கு வருவோம்...

அறிவரசன் மொழியாக்கத் துணை அகராதி மற்றும் இருமொழித் தோரணம் என்ற இரண்டு பகுதிகளும் வழக்கம் போலவே இதழுக்கு அணி சேர்க்கின்றன.

தமிழறிஞர் ஓளவை நடராசன் அவர்களின் தொடர் புகழ் வணக்கம் நெகழ்ச்சியைத் தருகிறது.

32—பக்கங்களில் நிறைய படைப்புகள், சிறந்த வடிவமைப்போடு வாரந்தோறும் நம்மை மகிழ்விக்க வரும் உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் ஒரு "அறிவுக்களஞ்சியம்" என்று சொன்னால் மிகையல்ல.

நன்றி...

கவிஞர் பேரா. திருநெல்வேலி.

மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி' (குறுங்காவியம்) - மொழிபெயர்ப்பு !

முனைவர் வி.அன்புமணி

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,
இந்தி மற்றும் இதர மொழிகள் துறை,
கொங்கு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

பகுதி 54

106

மைதிலி சரண் குப்தரின் பஞ்சவடி
(குறுங்காவியம்)

107

தந்தி அறுந்த வீணையாய்
சுருதி குறைந்தனள் மங்கை.
பெண் என்பவள் என்றும்
ஆடவர் கைப்பாவை தானோ?
விதிவிலக்குகள் விதி வசமோ?
குமைந்தனள் உள்ளே.
புகைந்தனள் வெளியே.
காதலில் தோல்வி கண்ட
கன்னி என் தாபம்
கடுங்கோபமாய் உரு மாறும்.
தவமுனிவர் இடும் சாபம்
அதனிலும் சிறிது என்றறி!

108

விலை மதிப்பற்ற நேசத்தை
ஒருதலைக் காதல்
என மறுத்து விட்டாய்.
எனை மறுதலித்து விட்டாய்!
கன்னியரின் காதல்
கடலைப் போல் ஆழமானது.
கொண்ட விரோதமோ
எரிமலைக்கு இணையானது.
அதனினும் சீற்றம் மிக்கது
எமது அடங்கா சினம்.
சினத்தை விட கொடிது
துவேசம் மிக்க பழிவாங்கல்!

வளரும்.....

“சர் சி.பி. ராமசாமி ஐயர்”

(மூலக்கட்டுரை டாக்டர் சி.கே. என். நாயர் எழுத்து தமிழாக்கம் செங்கோட்டை ஜனார்த்தனன்)

அவன் பேசிய தோரணை ஒரு வேளை சற்று எல்லை மீறியதாக இருக்கலாம். அதை மறந்து விடுங்கள் என்றார். அத்தோடு அந்தப் பிரச்சனை முடிந்தது.

கைனிக்கரை பத்மநாபிள்ளையுடன் ஏற்பட்ட மோதலுக்குப் பின் இரண்டு நாட்கள் கழித்து நான் சர் சிபி யை சந்தித்தேன். தலைமைச் செயலகத்தில் நடந்த மோதலைப் பற்றி அவர் என்னிடம் எதுவுமே கேட்கவில்லை. அவர் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் நிலை கொள்ளாமல் தவிப்பது தெரிந்தது.

நாராயணன், பல காரணங்களால் நான் இப்பொழுது நிம்மதியிழந்துள்ளேன். படித்துக் கொண்டிருக்கிற உன்னிடம் இதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது கூற வேண்டிய அவசியமுமில்லை. மொத்தத்தில் இன்றைய இந்தியாவின் அரசியல் சூழல் அதிலும் குறிப்பாக திருவிதாங்கூரின் அரசியல் நிலவரம் மோசமாக உள்ளது. வருங்காலத்தில் மேலும் மோசமாகலாம் அதற்குரிய எல்லா அறிகுறிகளும் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. இது உனக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்

கூறுகின்றேன். இதை வேறு யாரிடமும் தெரிவிக்க வேண்டாம் என்று கூறினார். ஜூலை மாதத்தில் தாமஸ் குக்

கம்பெனியிலிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் ஆகஸ்ட் மத்தியில் என் அமெரிக்கப் பயணம் பம்பாயிலிருந்து தொடங்க உள்ளது எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆகஸ்ட் முதல் வாரத்தில் நான் சர் சி பி யை மீண்டும் சந்தித்தேன்.

"நாராயணன், நீ அமெரிக்கா செல்வதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி தான். அதே வேளையில் வேதனையுண்டு. எனக்கு அரசியல் தெரியும், ஆனால் அது பற்றி ஆரூடம் கூறுபவனல்ல நான். இருப்பினும் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கேட்டுக்கொள். நீ உன் மேற்படிப்பை மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளில் முடித்துவிட்டு இங்கு திரும்பி வரும்போது அனேகமாக நான் பதவியிலிருக்க மாட்டேன். நான் எங்கிருந்தாலும் என் வாழ்த்தும் ஆசியும் உனக்கு எப்போதும் உண்டு என்றார். நான் கண்ணீர் மல்க விடை பெற்றேன். கடமை உணர்வும் மற்றவர்கள் பால் மிகுந்த அக்கறையும் கொண்ட மாமனிதரைப் பிரிந்து நீண்ட தூரம் கடல் கடந்து செல்வதை எண்ணும்போதெல்லாம் நெஞ்சம் துயரத்தில் ஆழ்வதை என்னால் உணர முடிந்தது.

வளரும். . . . .

வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

புலவர் செய்த சோதனை

எல்லப்பருக்கும் புலவர் செயல் தவறாகவே பட்டது.

அவர் கண்கள் சிவந்தன. இடக் கையால் வாங்குவதுதான் கொங்கு நாட்டார் வழக்கமோ?" என்று படபடப்புடன் கேட்டார். புலவர் யோசனை சிறிதுமின்றிப் புன்முறுவல் பூத்தபடி உடனே விடை கூறினார்:

"வலக் கை ஆணூர்ச் சர்க்கரையின் அன்புப் பரிசிலைப் பெறும் தனி உரிமையை உடையது. அவர் முன் நீட்டும் கையைப் பிறர் முன் நீட்டுவதில்லை என்ற விரதம் உடையவன் நான். புலவர் பரிசில் பெறுவது முக்கியமே ஒழிய வலக்கையில் தான் பெற வேண்டும் என்ற வரையறை தொண்டை நாட்டுச் சான்றோருக்கு இருக்க நியாயம் இல்லையே! ஆணூர்ச் சர்க்கரை, புலவர் தவறு செய்தாலும் பொறுக்கும் இயல்புடையவர். அவரிடத்தில் பழகிய வர்களுக்கு இடக்கையென்றும் வலக்கையென்றும் தெரிவதில்லை. தாய் அணைப்பில் உள்ள குழந்தையைப் போல நாங்கள் ஆகிவிடுகிறோம்."

உபகாரி ஒருவாறு அமைதி பெற்றார். விடை பெற்றுக்கொண்டு சென்றார் புலவர். அவரை வழி விடச் சென்றார், எல்லப்பருடைய அவைக்களப் புலவர்.

"திருமகளைப் பக்தியுடன் பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும்; அழுக்கிடத்தில் அமரச் செய்யக் கூடாது. உபகாரி தரும் பரிசு திருமகளைப் போன்றது; வலக் கையால் வாங்குவதற்குரியது" என்று தொண்டை நாட்டுப் புலவர் சொன்னார். அவருக்குக் கொங்குப் புலவர் செயல் சகிக்கவில்லை. அதனால் மனம் புண்பட்டிருந்தது. காரமாகப் பேசி விடவேண்டுமென்றே அவருடன் வழிவிட வந்தார்.

அவர் பேச்சைக் கேட்ட கொங்குப் புலவர், "மோதிரம் இடக் கையில் அணிவதில்லையா? இரு கையாலும் வாரி வழங்குவதையும், ஆசையோடு இரு கையாலும்

அதைப் பெறுவதையும் நீங்கள் பார்த்த தில்லையோ? அப்போது இடக் கை ஏற்பதில்லையோ? என் கைக்கா பரிசில் தந்தார்? என் நாவன்மைக் கல்லவா பரிசில் கிடைத்தது? அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல் என்ற நான்கும் இன்றி அறம் செய்ய வேண்டுமென்று திருக்குறள் சொல் கிறதே. உங்கள் தலைவர் தமிழருமை அறிந்தவரே. ஆனாலும் வெகுளியை விலக்கவில்லை. அவர் எங்கள் சர்க்கரையிடம் பொறுமையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்று சொல்லி அவர் தம் ஊருக்குச் சென்று விட்டார்.

2

தொண்டை நாட்டுப் புலவரின் மனத்தில் ஆணூர்ப் புலவரின் செயலும் சொல்லும் உறுத்திக் கொண்டே இருந்தன. 'மரியாதையற்ற காரியத்தைச் செய்துவிட்டுக் கோபம் வரக் கூடாதென்று சொல்வது முட்டாள்தனம் அல்லவா?' என்று எண்ணினார். எப்படியாவது அந்தப் புலவரையும், அவருக்கு அவ்வளவு இறுமாப்பு உண்டாகும்படி செய்த சர்க்கரையையும் அவமதிக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பு அவருக்கு உண்டாகிவிட்டது.

புலவர் கொங்கு நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார். ஆணூருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபோது. முன்பு அறிந்திருந்த புலவர் அவரை வரவேற்றார். சர்க்கரையின் முன் அழைத்துச் சென்றார். இன்னுரையும் புன்னகையும் கொண்டு சர்க்கரை புலவரை வரவேற்றார். விருந்து அருந்தச் செய்தார்.

தொண்டை நாட்டுப் புலவருக்குச் சர்க்கரையைச் சோதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் மேலிட்டது. அவ்விடத்துப் புலவரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், "உங்கள் தலைவர் பொறுமை நிறைந்தவர் என்பதை நான் எப்படி அறிவது?" என்று கேட்டார்,

வளரும்.....

தமிழ்மாமணி இரா.மோகனசுந்தரம்

12

சித்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள திருத்தணி வட்டத்தைச் சார்ந்த வளர்புரத்து மக்கள் மங்கலங்கிழாரை அழைத்துத் தம்புர் மக்களுக்குக் கல்விச் செல்வம் வழங்க வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டனர். வளர்புரம் உள்ளிட்ட பதினாறு ஊர்களில் 'அறநெறித் தமிழ்ச்சங்கங்'களைத் தொடங்கினார். இந்த அமைப்பின் மூலம் பள்ளிக்குத் தொடர்ந்து செல்லாமல் கல்வியில் இடைநின்றவர்கள், முதியவர்கள், படிக்க வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உடைய பிறர் ஆகியோரை ஒருங்கிணைத்துக் கல்வியறிவைத் தந்து உதவினார். ஊர்கள் தோறும் இவர் பெரும்பாலும் நடந்தே சென்று இக்கல்விப் பணிகளைச் செய்தார்.

நம்நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு மொழிவழியாக மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தமிழர்கள் பெரும்பாலோர் வாழும் திருத்தணி வட்டம் ஆந்திர மாநிலத்துடன் சேர்க்கப்பட்டது. 'வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்' சுருங்கிய நிலை. இந்நிலையில் வடவெல்லை வாழ் தமிழ்மக்கள் மங்கலங்கிழாரின் கல்விப்பணியால் தமிழ் உணர்வும் விழிப்பும் பெற்றுக் கிளர்ந்து ஒன்று திரண்டனர். தமிழ்ப் பெரியார்களான 'தமிழ்த்தென்றல்' திரு.வி.க, பல்கலைச் செல்வர் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், டாக்டர் மு.வரதராசனார், பன்மொழிப் புலவர் கா.அப்பாத்துரையார், முனைவர். மா.இராசமாணிக்கனார், மொ.அ.துரை அரங்கனார், சைவப்பெரியார் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை ஆகியோர்களை அழைத்து இலக்கியக் கூட்டங்கள், மாநாடுகள் நடத்தித் தமிழர்கள் உணர்வும், எழுச்சியும் கொள்ளச் செய்தார்.

மங்கலங்கிழார் வடவெல்லை மீட்புப்போராட்டத்தின் தளபதியாக விளங்கினார். தமிழரசு கழகத் தலைவர்

சிலம்புச்செல்வர் ம.பொ.சிவஞானம் தலைமையில், கே.விநாயகம், ர.ச.தியாகராசன், ஏ.ரஷீத் ஆகியோரின் துணையுடன் வடவெல்லை மீட்புப்போராட்டம் வலுப்பெற்றது. ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் இப்போராட்டத்தில் வீறுகொண்டு கலந்து கொண்டனர். போராட்ட வீரர்களுடன் மங்கலங்கிழாரும் சிறை சென்றார். பின்னர் திருத்தணிகை தமிழ்நாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்நிகழ்வைக் காணாமலேயே 'வடவெல்லைத் தமிழ் முனிவர்' மங்கலங்கிழார் 31.08.1953 அன்று இயற்கை எய்தினார். ஆசிரியர் மங்கலங்கிழாரிடம் கல்வி கற்றோர் பலரும் இன்று நல்ல நிலையில் உள்ளனர். இன்றைய சென்னை மாணவர் மன்றத்தலைவர் 'தமிழ்மாமணி' பெரும்புலவர் ப.கி.பொன்னுசாமி மங்கலங்கிழாரின் மாணவர் என்ற பெருமைக்குரியர்.

மங்கலங்கிழாரின் தமிழ்த்தொண்டு அளப்பரியது. அவர் எழுதியுள்ள நூல்கள்: தவளமலைச் சுரங்கம், தமிழ்ப் பொழில், சிறுவர் கதைகள், வடவெல்லை, தமிழ்நாடும் வடவெல்லையும், சகலகலாவல்லி மாலை – விளக்க உரை, இலக்கண விளக்கம், இலக்கண வினா – விடை, நன்னூல் உரை, தனிக் கட்டுரைகள் என்பனவாகும்.

மங்கலங்கிழாரின் திருப்பெயர் நினைவு கூரத்தக்க வகையில், இன்றும் அவர் பெயரில் தொடக்கப்பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி, தெரு, இலக்கிய மன்றம், நூல் நிலையம், உருவச்சிலை, அறக்கட்டளை, பூங்கா, நற்பணி மன்றம், மாளிகை ஆகியன விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வடவெல்லைப் போராட்ட வீரர் மங்கலங்கிழார் திருப்பெயர் வாழ்க!

திரு. ச. க. அறிவரசன், எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்), எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.எல்.இ., பி.எட்.

தலைமைச் செயலகத்தின் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் துணை இயக்குநராக அரும்பணியாற்றியவர். அவர் 1982ஆம் ஆண்டு தொகுத்து வைத்திருந்த அகராதிச் சொற்களை அவர் நினைவாக வெளியிடுகிறோம்.

2116	Centripetal	குவிமையசுழலச்சு
2117	Ceramic industry	மட்பாண்டத் தொழிற்சாலை
2118	ceremonial	மரவு முறைமை
2119	Ceremonial parade	மரபியல் அணிவகுப்பு
2120	Certificate of origin	உற்பத்தி இடத்தின் சான்றிதழ்
2121	Cervical Carcinoma	முதுகெலும்பின் மேல்பகுதிப் புற்றுநோய்
2122	Chairperson	தலைமை வகிப்பவர்
2123	Chamber	அறை, கழகம்
2124	Chapter	அத்தியாயம்
2125	Charged on consolidated Fund	தொகுநிதி மீது சாட்டப்பட்ட
2126	Charisma	மனங்கவர் மாண்பு
2127	Chartered Accounts	பட்டயக் கணக்குகள்
2128	check post (In) and (OUT)	சோதனைச் சாவடி தொடக்கப்பகுதி முடிவுப்பகுதி
2129	check dam	தடுப்பு அணை
2130	Check Inspection	சோதனை ஆய்வு

புகழ் வணக்கம்

எந்த அளவில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் நுண்பொருள்களை ஆராய்ந்து உரைகண்டு தந்தையார் 'உரைவேந்தர்' எனச் சிறப்பு பெற்றாரோ, அதே அளவில் அவர் மகனார் ஓளவை நடவரசனாரும் இலக்கிய ஆய்வானாலும் நடைமுறை செய்திகளானாலும் கேட்டார்ப் பிணிக் கும் தகையவாய்ச் சுவைபட எடுத்துரைக்கும் வல்லமையில் உரைவேந்தரானார்

தேவநேயப்பாவாணருக்காகச் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் துறையை அமைத்துத் தரக் கோரித் தமிழறிஞர்களை ஒன்றிணைத்துக் கொண்டு, தமிழக அரசைப் பலமுறை அணுகிய காலத்து ஓளவை நடவரசனார் நம் பாவலரேறு ஐயாவுடன் இணைந்து அணுகக் அன்பர் ஆனார்.

இது தொடர்பாக அலையும் போதெல்லாம் ஓளவை ஐயா தன் மகிழ்ந்துடன் வந்து விடுவார். அகரமுதலித் துறை உருவாவதற்கான முயற்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்தார் என்றால் அது மிகையாகாது.

அவ்வாறு அவர் அடிக்கடி வந்துபோக இருந்தபோது ஒருமுறை பாவாணர், "நடவரசன்! நீவிர் இவ்வளவு தமிழ்ப் பணிக்குத் துணையாக இருக்கிறீர்கள். நீர் ஏதாவது ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்குத் துணைக் கண்காணகர் ஆகிவிடுவீர்" என்று கூறினார்

துணைவேந்தரைத்தான் பாவாணர், "துணைக் கண்காணகர்" என்று கூறுவது வழக்கம். அப்போது ஓளவை நடவரசனார் 40 அகவையும் கூட நிரம்பாத இளைஞர்; அவர் மொழிபெயர்ப்பு துறையின் இயக்குநர்.

உடனே அவர் பாவாணரை நெருங்கிச் சற்றே தலைதாழ்த்தி, "ஐயா தங்கள் வாய்ச்சொல் மெய்யாகிவிட்டால், தங்கள் வாய்க்கு இனிப்புதான் போட வேண்டும் ஐயா!" என்று வணங்கி நின்றார்.

இருவரின் உரையாடல் சொற்களும் இன்றும் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பின்னாளில் பாவாணரின் இந்த வாய்ச் சொல் மெய்யாகிப் போனது. அப்போது பாவாணர் இல்லை.

அவர்தன் வாழ்வின் உச்சமான பல்கலைக்கழகத்துணைவேந்தரும் ஆனார். தாமரைத்திரு விருதும் அவரைத் தேடி வந்தது.

பாவாணருக்குப் பின் அகரமுதலித் துறையை நிலை நிறுத்த மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார். பாவலரேறு ஐயாவுடனும் இறுதிவரை மாறாத அன்பு கொண்டிருந்தார்.

அன்னாரின் பிரிவு தமிழ்நாட்டில் நெஞ்சத் தாக்கமுற்ற தமிழ்நெஞ்சங்கள் பலருள் நாமும் உள்ளடங்கி அவரின் பிரிவுத் துயரை உள்வாங்குகிறோம். நீள்க அவர் புகழ் நீடு!

- மாகுன்றன்.

அறிவாழ்ந்து உரைப்பாழிந்த அருள்நெஞ்ச நடவரசன்!...

ஓளவை துரை சாமி என்னும் ஆறிஞர் பெற்றெடுத்த மெளவல் மனத் தருந்திறலோன் - ஆங்கிலத்தும் தமிழ்ப்புலத்தும் ஒவ்வமுறை உரைப்பொழிவில் ஓங்கியளங் கவர்ந்திழுக்கும் செவ்வியநற் புகழ்வளவன் "நடவரசன்" எனும் பெயரோன்!... கவ்வெழிற் புன்னகையான் கலைநயந்தேர் கிண்டலினால் எவ்வெருள் சுவைத்தின்பம் களிப்பாழ் விளைவியற்றும் செவ்வினைஞன்! செழுந்தமிழன்! சீரகத்து இனநலத்தன்! அவ்விளோளி அருளியினை ஆய்வுறிஞ் ராய்நிறுத்தி அவ்வியநெஞ் சோர் அலறி அகங்குலைய நிலை சேர்த்தோன்! இவ்வரிய ஏந்தலினை இழந்து துயர் தோய்ந்தழன்று அவ்வவரும் துடிக்கின்றார்! அவரினும் நாம் நொடிகின்றோம்!

- அருளியார்

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

Lords Holy Lotus Feet extend down beneath the seven underworlds
in ineffable deep farther and farther!

His holy crest flower adorned soar above all worlds and grow beyond
outranging the range of view! He is not of a known unity!

Woman in part is He; Primordial to Vedas is He; for terrestrials and
celestials to praise or acknowledge,

He challenges all vocabulary and grasp yet is a matchless good
friend of all; He is in the midst of Servitors too;

O, flawless virgins
in the service of His Temple abode! you may know!

What is His city? What is His name?

Who are His Kin and who are all in flock!

Who are alien to Him? In What ways may He be sung, praised and
hailed, tell, O pAvAi!

English version Dr Arul